

Les intervencions perilloses

Unes declaracions del senyor Macià

En l'article que dividírem passat publicàvem ací mateix amb el títol d'"Intervencions perilloses", diem que molt sovint hem hagut de sofrir que la nostra veu lleial i les nostres observacions patriòtiques hagin estat traduïdes com a molesties i atacs personals al president de la Generalitat. No imaginàvem que aquest plany nostre trobés una justificació tan ràpida i tan eloqüent com la que ens proporcionen les declaracions que el nostre article ha inspirat al senyor Macià.

Si aquesta rèplica procedís d'una tercera persona ens seria fàcil d'excusar-ne la inexactitud i la incongruència; recol·lida directament de llavis del mateix president de la Generalitat, la tristesa que ens causa és molt més profunda, perquè ens dona motiu per creure que el senyor Macià, o ens lleig amb prevenció injustificada, o no ens lleig i ens replica a través d'una informació defectuosa.

En el nostre article exposàvem alguna qüestió de caràcter polític de transcendència evident; una era la necessitat de fer conèixer la decisió presidencial sobre el sistema electoral que serà adoptat en les properes eleccions per a les Constituents catalanes. Diem que per dignitat nacional no es podia permetre que aquesta decisió ens fos imposada de fora estant. Sabem que algun diputat proposarà que les Constituents de la República introdueixin aquesta modificació en l'Estatut. Si la modificació és aprovada, el sistema proporcional ens serà obligatori per imposició d'un poder distint del que representa el president de la Generalitat. Pràcticament el fet no tindrà conseqüències greus, posat que gairebé tots els partits polítics de Catalunya s'han declarat francament proporcionalistes, coincidint amb el criteri del senyor Macià, proporcionalista antic, que mai no ha desmentit aquesta convicció; la satisfacció, però, que una imposició forastera d'aquest ordre ens pogués proporcionar, es convertiria en dolorosa humiliació si el President, renunciant a la facultat que l'Estatut li concedeix, s'obstinava a callar abans d'ésser plantejada la modificació al Parlament.

La nostra observació respectuosa no ha merescut ni un mot del President. El senyor Macià ha cregut oportú de mantenir el seu silenci sobre aquesta qüestió, i ha volgut compensar el seu mutisme pertinat amb un seguit de manifestacions sobre l'altra qüestió que proposàvem, tan fora del nostre text que talment diríem que l'hi han explicat amb parcialitat manifesta. No parlàvem d'ajornament dictatorial de les eleccions. El senyor Macià, però, ens fa dir una cosa que no hem dit enlloc. El President retreu l'article 47 de l'Estatut, que li crea l'obligació de convocar eleccions dintre el mes següent d'aprovat l'Estatut. Complert aquest precepte, la seva iniciativa cessa. Afegeix, però, que les eleccions no poden diferir-se al desembre, sinó que cal efectuar-les de seguida. Completament d'acord; les eleccions no poden ésser ajornades; aquest és el nostre punt de vista, i del que ens dolíem és que per qualsevol motiu no poguéssim tenir realitat.

Ara hem d'insistir que uns quants mesos enllà adverteïem la necessitat de fer el cens que ens pertoca; no varem ésser escoltats. Ho lamentem perquè aquesta negligència ens podria ocasionar molesties fàcils d'estalviar si la Generalitat, amb la seva inèrcia, no hagués renunciat a una de les facultats que el decret de re-

Full de dietari

La paradoxa

En el discurs d'Amadeu Hurtado hi ha un tret psicològic de primer ordre. "En cada diputat", diu, "hi ha el desig que s'aprovi l'Estatut, però amb el seu vot en contra". L'expressió d'aquesta observació ha fet al·ludir en veu alta el senyor Ortega i Gasset.

En sembla que efectivament la situació és aquesta: Tots els diputats opinen que l'única sortida és l'aprovació de l'Estatut; tots voldrien que ja fos aprovat, però no pas amb llurs vots. Creu que si dins el Reglament de la Cambra hi hagués un tipus de votació que permetés de conservar a cada diputat l'honor i el gust d'haver votat en contra amb la tranquil·litat de no haver compromès l'esdevenidor de la República, amb dues sessions s'enllestiria el debat.

Però no hi ha altre remei sinó votar públicament, davant la premsa, davant el micròfon, davant els secretaris que lleven l'acta. És més dur, però que no els regis als diputats de la República, perquè també és més tènue.

Deia el senyor Lleroux als nostres diputats que han de respectar la manera de concebre el patriotisme que tenen els unitaris. Respectar-la, tot combatent-la; així és el que cal fer. Respectar-la sense combatre-la, no, perquè llur manera de concebre el patriotisme — i és per això que el qualifiquem sense embuts de patriotisme — implica un privilegi, una hegemonia, una superioritat de naixença.

I és precisament perquè no volen fer públicament abdicació d'aquest privilegi, tutelar que la majoria dels diputats de la Cambra desitjarien que l'Estatut, fórmula d'emancipació del poble català, sortís aprovat sense que ells hi haguessin concedit llurs sufragis.

Comprengem la paradoxa; respectem els escrúpols i les reaccions que la inspiren. No es rectifica en tres dies el plec adquirit en tres segles. Però, ara més que mai, creiem que el fruitífer per a la República espanyola que la majoria s'imposi energicament, i a la claror del dia, el sacrifici de votar l'Estatut de Catalunya.

Cal no imitar la manera covarda i indecisa d'Alfons XIII. Cal abdicar amb tot el compte que vulguem, però amb gallardia.

CASAS SOLDEVILA

Els pares Pau de Castelló i Miquel d'Esplugues són rebuts pel Sant Pare

Ciutat del Vaticà, 21. — El Sant Pare ha rebut en audiència el pare Pau de Castelló d'Empúries, dels Caputxins Menors, Provincial de Barcelona, i el pare Miquel d'Esplugues, que li han fet lliurament d'unes obres editades per la Fundació Bíblica de Barcelona.—Fabra.

Nova activitat del "Descabezado"

Mendoza (Argentina), 21. — El volcà "Descabezado" ha tornat a donar símptomes d'activitat. Al poble de Balague hi ha caigut una petita pluja de cendres. — Fabra.

La Hisenda a Catalunya

L'Estatut i la Constitució — El dictamen de la Comissió Parlamentària

III

Ja hem vist com l'Estatut estructurala la futura Hisenda de Catalunya amb un sentit de justícia envers l'Estat mitjançant el joc de les compensacions establertes en el seu article 21. Votada després la Constitució de la República, el bé és cert que, en general, el seu text ha delatat pas a l'Estatut, també ho és que les restriccions l'abast de la jurisdicció regional, en virtut del qual disposa l'article 18, segons el qual "toques les matèries que no estiguin expressament reconegudes en el seu Estatut a la Regió autònoma, seran considerades com de la competència de l'Estat". Aplicat aquest principi a la Hisenda significa, no res menys, que la limitació dels recursos de què gaudirà la Generalitat de Catalunya.

En efecte: l'article 19 de l'Estatut estableix que Catalunya contribuirà al pagament dels serveis generals de la República amb el producte de les contribucions indirectes, rendiment de propietats, beneficis de monopòlis i arbitris per serveis retribuibils. Restava, doncs, que totes les altres fonts d'ingrés pertanyerien a la Generalitat, amb el règim de compensació, a què abans he alludit.

Després de votada la Constitució, i en virtut del seu article 18, l'article 19 de l'Estatut ja no podia servir la primitiva redacció, i la Comissió parlamentària, en el seu dictamen, el redacta així:

"Catalunya contribuirà al sosteniment de les càrregues reservades a l'Estat en els articles 14 i 18 de la Constitució amb el producte de totes les contribucions, impostos, arbitris, drets i propietats que constitueixen la Hisenda de la República, exceptes les que per aquest Estatut hom transfereix a la Generalitat."

Sota el sistema de l'Estatut calia establir cada any les càrregues de l'Estat per serveis generals, i el déficit o superàvit que podia resultar-ne, per a fixar la contribució de la Generalitat a l'hisenda estatal; sota el sistema de la Constitució aquell càlcul ja no és necessari, perquè l'Estat té a la mà estendre a Catalunya tot un límit indefinit d'imposicions per a assegurar el manteniment de les finances centrals, sense que la Generalitat hagi de compensar el déficit que està en mà de l'Estat que no es produeixi.

Entrem, doncs, sense adonar-nos-en, en el principi de les dotacions sobre serveis, perquè ja és qüestió de hom transferir a la Generalitat sinó allò que necessari per a portar a cap els serveis que se li transfereixin? Dins dels preceptes constitucionals començarem una discussió, entufosa per a uns i altres, no sobre principis, sinó sobre quantitats, discussió penosa que hauria d'haver-se evitat, però tal com ens porta a un terreny de realitats baixes, la mesquinesa de les quals contrasta amb el principi de justícia que l'Estatut havia establert. L'Estatut no discutia sobre quantitats, sinó que sentava el principi de la contribució de Catalunya a les despeses centrals; ara, això resta a segon terme, i hom prefeix la injustícia, ja a favor, ja en contra; dels interessos materials de Catalunya, a condició que la Generalitat manegi i despenqui les menors quantitats possibles.

Segons l'Estatut, la República no ens donava res, érem nosaltres qui li asseguràvem el necessari per a sostenir els seus serveis centrals; segons el dictamen de la Comissió parlamentària, és l'Estat qui ens dona a nosaltres les quantitats que podem necessitar per als serveis transferits.

La Comissió proposa que hom transfereixi a la Generalitat els impostos següents: la territorial, la industrial, l'impost miner, el 20 per cent de propis, el 10 per cent d'aprofitaments forestals, el 10 per cent de pesos i mesures i el 33 per cent de la recaptació del Timbre. Es tracta d'una cessió d'impostos, no en raó a un sistema, sinó com adequació a unes quantitats, perquè aquesta cessió representa de 108 a 128 milions (segons hom prengui com a base de càlcul les xifres del dictamen B, que enclou les mínimes, o les dades de la Comissió, que són les màximes), que s'estimen suficients per al pagament dels serveis transferits.

Segons el dictamen B, el cost dels dits serveis es fixa en 92 milions, però cal afegir-hi encara altres 27 milions, a saber: 5,7 milions per consignacions en què no hi participa Catalunya i 21,3 milions per equilibrar aquelles consignacions inferiors a allò que correspondria a la població de Catalunya en relació a la total d'Espanya (11 %). Hom arriba així a 119 milions, resultant en conseqüència insuficient la dotació dels serveis, adoncs mantenint-se en el seu deficitari estat actual.

I encara, després d'això, no falten periòdics que parlen de 50 mil-

lions que per l'Estatut seran regalats a Catalunya, segons el dictamen de la Comissió, tret de les altres regions ibèriques, i el vell Unamuno, basant-se en aquestes dades inexactes, s'apressa a presentar als catalans davant l'opinió pública espanyola com uns atracadors dels cabals dels altres!

Certament, hi ha aquí dos punts de vista, el monàrquic i el republicà; el primer parteix del principi que els impostos són un dret de sobirania, un dret patrimonial heretat de la monarquia absoluta; des d'aquest punt de vista, tota cessió d'impostos constitueix una renúncia, una abdicació d'un dret de l'Estat, successor dels reis absoluts, i repetit absolut, perquè els monarques de l'Estat Mitjà desconegueren aquest gènere de sobirania, i adoncs el projecte de Mancomunitats provincials de 1912 admetia la cessió d'impostos, havent-se cedit, per exemple, el de cèduls als municipis, sense que hom cregués que per aquesta cessió patís la sobirania de l'Estat. Sols amb una mentalitat semblant pot sostenir-se per eminents professors i juristes que es diuen republicans, essent-ho, però, a la manera jacobina de 1793, que una pesseta que hom doni a Catalunya constitueix un do gratuït de l'Estat que hom lleva a les altres regions ibèriques.

El punt de vista democràtic és ben diferent. Els pobles no tributen a l'Estat, perquè tribut vol dir vassallatge, sinó que contribueixen a la vida comuna; l'Estat, com a nexe de les diverses regions, té uns serveis a complir, i per a atendre'ls, cada regió, de la seva riquesa, li fa present de les quantitats necessàries a aquest fi; tot el que resta pertany a la regió. Quan hom diu que l'Estat ens fa donació d'uns milions, hom diu una inexactitud palesa, i més si s'afegeix que els dits milions són trets de la resta d'Espanya.

Fem, si no, un petit càlcul. A Catalunya l'Estat recaptava en 1913, 239 milions; en 1920, 384; en 1930, uns 900. Tenint en compte que en la recaptació per Duanes, transports i loteries hi ha una part que no és pagada pels catalans, encara que es recapti ací, i deduint per aquest concepte — impossible de precisar — enc que siguin 250 milions, en resten 650. Si l'Estat despena ací en serveis de tota mena 62 milions, en resten 588. Doncs, és clar que nosaltres, catalans, donem cada any a l'Estat 538 milions pel cap baix per a mantenir els serveis centrals. Si aquests importen 2.555 milions, segons afirma el dictamen A, Catalunya contribueix a aquelles despeses amb el 22 per cent, essent així que, segons la base de la població, s'hi hauria de contribuir-hi amb l'11 per cent, o sigui amb 281. Doncs Catalunya lliura cada any, sense compensació, 277 milions, essent d'advertir que l'anualitat tendeix més aviat a augmentar.

Si hom pren com a base la riquesa, no s'arribarà a concretar una xifra, però el fet serà el mateix, perquè ningú no podrà demostrar-nos que 3 milions de catalans sobre 22 milions d'espanyols concentrin més de la cinquena part de la total riquesa espanyola, i sempre resultarà que la contribució de Catalunya a l'Estat central excedeix de la normalitat.

D'aquests aspectes no se n'hauria de parlar, però ens veiem obligats a puntualitzar-los, per a sortir al pas a l'argument de que l'Estat ens dona quelcom seu quan s'avi a cedir a Catalunya una part del que de Catalunya treu, i de què nosaltres abusem en tal sentit de les altres regions, quan qüestió ha vingut ocorrent en tota la durada del segle XIX i precisament tot el contrari.

L'Estatut, en arranjar aquesta qüestió, definitivament i discretament, evitant l'abus d'ara en avant, sense parlar-ne, estava més prop de la veritat doctrinària democràtica que la Constitució, i feia una obra de més durada i més justa per a tothom. Per la Constitució està promulgada, i la legalitat obliga a complir-la; és pel viarany que marca la Comissió per on cal anar, tot i reconeixent que la Comissió hauria hagut de mantenir, si no el principi de l'Estatut, el sistema financer d'aquest, basat en la cessió de totes les contribucions directes, perquè cap precepte de la Constitució no li ho prohibeix; i la consideració de la injustícia tributària de què ha vingut essent víctima Catalunya constitueix un argument prou fort per a deixar-se portar per un camí ben diferent de l'escolt per la Comissió, que es basa en la mesquinesa i en el recel.

Es clar que podent establir-se la Hisenda de Catalunya, adoncs dins del principi de la Constitució, sobre

El debat de l'Estatut

La setmana parlamentària

Hem tingut ocasió de conversar, ahir, amb el diputat català Martí Esteve, acabat de tornar de Madrid. En demanar-li la nostra impressió sobre la marxa dels debats parlamentaris referents a l'Estatut de Catalunya, el nostre amic ens ha fet les declaracions següents:

—La impressió general que havien deixat els debats sobre l'Estatut la setmana anterior a aquesta era visiblement determinada pels discursos dels senyors Sánchez Roman i Ortega i Gasset. Convenia, no sols per l'Estatut, ans pel tot liberal i democràtic que ha de tenir la República, que les teories — quan no els sofismes — dels esmentats diputats tinguessin una rectificació adequada.

La impressió d'aquesta setmana és tota una altra. Podem dir que tots els torns consumits han estat, de fet, a favor de l'Estatut.

La discussió era represa amb un parlament d'Antoni Xirau, en nom de la Comissió parlamentària d'Estatut, discurs que mereix tots els elogis. Després d'unes referències, tot passant, a les intervencions dels senyors Maura i Sánchez Roman, Antoni Xirau va oposar al concepte estatal — després definitiu — de la sobirania, exposat per Ortega i Gasset, el concepte liberal de la sobirania emanant del poble, que és en definitiva el reconegut per la Constitució de la República. Acudint a la Història, puix que d'una qüestió de fet es tractava, va oposar a allò que pogués haver-hi de desdenyos en Ortega i Gasset respecte al "nacionalisme particularista".

L'ambició universal que havia demostrat el nostre poble quan no estava afectat per la decadència.

No farà pas l'elogi del parlament de Nicolau d'Olier, perquè els lectors de LA PUBLICITAT han tingut ocasió de llegir-lo íntegrament i he pogut comprovar, en les poques hores que fa que sóc a Barcelona, la impressió immillorable que ha produït. El president del nostre partit va començar per destruir ben clarament la posició dels grups catalans abans i ara en relació a l'autonomia i a la República. Uns que creien que ni amb monarquia ni amb República no era possible una solució del nostre problema de llibertat; uns altres que creien que la forma de Govern era indiferent i que tant podia tenir una solució adequada amb la monarquia com amb la República; i uns altres, finalment, entre els quals ens comptem nosaltres, que en treballar per la República estaven convençuts de treballar també per la llibertat de Catalunya.

Fins ara els fets ens han demostrat que anàvem encertats. Tinc la seguretat que l'aprovació pròxima de l'Estatut consagrarà el nostre encert d'una manera rotunda.

Nicolau, fent honor a la seva tradició catalana i liberal, va exposar també d'una manera clara i irrefutable el concepte de sobirania partint de baix a dalt i no com a concessió, que tan despòtica és si ve d'un rei com d'un Estat; concepció, aquesta darrera, monàrquica en definitiva.

Aquell pobre diputat amb pretensions de saví, el senyor García Valdecasas, que interrompia un dels nostres diputats tot afirmant que l'indivdu té la llibertat que l'Estat li

concedeix, venia a significar, en definitiva, el concepte de la sobirania dels senyors Ortega i Gasset i Sánchez Roman. Les Corts, amb una protesta unànime contra aquesta afirmació, demostraren llur adhesió al concepte de sobirania expressat pels diputats catalans.

Notabilíssima també, i encertada a judici nostre, la intervenció del cap de la minoria federal senyor Franchy Roca.

L'interès espectacular emotiu de la setmana s'havia concentrat a l'entorn de l'anunciada intervenció del senyor Lleroux, incerta durant tots els set dies, adoncs quan es féu públic que el cabdill radical s'havia retirat a la seva finca de Sant Rafael per a preparar pausadament el seu discurs.

La intervenció del senyor Lleroux tenia l'expectació ben merecedora perquè era la primera vegada que ell s'aixecava a parlar en aquestes Corts, perquè el tema era de tan alta transcendència com l'Estatut de Catalunya — i, per a alguns, en primer lloc en l'ordre de l'interès, perquè esperaven i molts desitjaven que produís estralls en el Govern.

El parlament del cap radical, jutjat objectivament, no va tenir pas un interès excepcional. L'interès li venia — i en aquest sentit el va tenir — d'una manera ben positiva — de la posició de l'orador. Ens plau de reconèixer que la seva actitud va ésser cordial per a Catalunya, de franca col·laboració a l'Estatut, adoncs quan hi oposava objeccions que tant moltes denoten una hostilitat quan moltes d'elles s'adreçaven a imaginaris perills que li podran ésser esvaïts adequadament. La seva posició respecte a les forces governamentals és digna també de lloaçà: possibilitat, quan semblava que la minoria radical se n'apartava bastant, una futura coalició republicana quan caigués al bé de la República que els socialistes passessin a l'oposició.

A la sessió d'ahir, abans del parlament de Lleroux, el senyor Hurtado, en nom de la minoria catalana, va intervenir en defensa de l'Estatut. El discurs del senyor Hurtado va prendre un relleu que, mirat només el discurs en si, havia d'ésser i va ésser en realitat molt superior al de Lleroux. El senyor Hurtado va fer un parlament admirable, arriscadíssim, però salvant tots els esculls no sols amb habilitat sinó amb una sinceritat i una valentia exemplars.

En resum, els debats d'aquesta setmana han estat favorabilíssims a l'Estatut. Esperem ara la reacció que produirà i que ja s'ha traduït en interrupcions violentes en el grup dels agraris i de la minoria anomenada "Al Servei de la República". Esperem, però, també, i aquesta serà la nota més important del debat de totalitat, el discurs — jo crec que serà un dels grans discursos — del cap del Govern, senyor Aznar.

La discussió de totalitat acabarà, a ben segur, aquesta setmana que ve. Els debats sobre l'articulat seran difícils, i apassionats segurament quant als temes centrals: Ensenyament, Justícia, Ordre Públic, Finances.

No ha pas variat, ans al contrari, s'ha refermat en mi, la impressió que l'Estatut marxa per bones vies.

MISS EINHART HA TRAVESSAT L'ATLÀNTIC EN AVIO

Ha sortit de Terranova amb boira

Harbour Grace, 21. — L'aviadora Einhart s'han llançat a través de l'Océ, a pesar que el cel estava força ennuvolat. L'aparell s'elevà amb facilitat, no obstant la seva pesada càrrega. — Fabra.

I ha arribat a Irlanda amb una avaria a l'aparell

Londonderry (Irlanda), 21. — Miss Einhart ha aterrat en un camp proper d'aquesta ciutat.

La base de la cessió de les contribucions directes, hauria estat necessari un estudi previ de xifres per a establir de manera indirecta la compensació a l'Estat per participació en les despeses centrals, ja que tal compensació no podia fixar-se en la forma variable — i per consegüent flexible — que proposava l'Estatut. Però aquest estudi de revisió de xifres sembla que no ha estat fet encara, i per això no s'ha trobat la fórmula adequada, que no ens la dona ni la Comissió en el seu dictamen ni l'Estatut en el seu text particular, com veurem un altre dia. Malgrat d'això, no hi ha dubte que la solució justa ha d'existir, s'ha de trobar, i es trobarà.

CRISTOFOR MASSO

L'aviadora ha fet, doncs, la travessia de l'Atlàntic. Ha manifestat que durant diverses hores no funcionà bé la vàlvula d'escapada. Ha afegeït que ha hagut de lluitar contra el temporal de pluja i neu. Decidir aterrar a Londonderry perquè comprovà que s'havia produït una escales al dipòsit, probablement a conseqüència del temporal. — Fabra.

Ha determinat un rècord per a la travessia de l'Atlàntic

Londonderry, 21. — L'aterratge de l'aviadora americana miss Amelia Einhart tingué lloc a les 13.45. Ha efectuat, doncs, un recorregut de 3.218 quilòmetres en 16 hores, aproximadament, ço que constitueix un rècord per a la travessia de l'Atlàntic.

La primera persona que la salutà en saltar de l'aparell fou un granger que és l'amo del camp on tingué lloc l'aterratge. — Fabra.

LLEGIU,

a l'interior, la pàgina
POESIA
Un poema inèdit de
Josep Carner
Article d'A. Serra-Baldó
sobre mètrica catalana

EL DEBATE: ¿I què tenim a veure els espanyols amb el Pacte de Sant Sebastià?
EL PAGES: ¿I què tenim a veure els catalans amb el Compromís de Casp?

LA VOLUNTAT DE CATALUNYA

"Señores diputados: ¿qué es el Estatuto? El Estatuto es aquella fórmula de autonomía en que han convergido todos los partidos políticos de Cataluña, aun aquellos que nunca se habían significado explícitamente como partidos catalanistas, sino que eran parte integrante de los partidos españoles."

(Del discurs de L. Nicolau d'Oliver)

Revista de premsa

El discurs de Lleroux

Naturalment, El Progreso es el primer a comentar-lo. Un comentari que pot fer-se abans del discurs, perquè ara tenim l'opinió que el senyor Lleroux no té gran cosa per dir. Dins l'organització:

"Habló Lleroux. Y habló en el momento preciso que debía expresar lo que pagaba por salir de su corazón."

Ni antes, ni después. Que no es Lleroux quien se dobla a imposiciones, ni deserta del deber para halagar a una parte de la ciudadanía, traicionando a unos ideales firmemente sustentados."

Habló Lleroux cuando debía extirpar su pensamiento y sus sentimientos, amplios, sin límites ni orillas, y su palabra, tanto tiempo y con tanta ansiedad esperada, ha sido no sólo escuchada por la opinión con la atención máxima, con el religioso silencio a que obligan la gravedad y la responsabilidad del momento, sino con el ansia de seguir en su vuelo a las serenísimas alturas que surcan el espacio y se remontan majestuosas, al infinito."

Habló Lleroux, y su voz no inflamó, pero logró persuadir a un a aquellos que se atrinchaban en una intransigencia, en una incompreensión a todas luces incompreensiva, obstinándose en mantener una posición egoísta, destructora, amadora, de cuanto el nuevo régimen se propone crear y afirmar."

No fué el hombre de partido quien elevó ayer su pensamiento en la Cámara. Fué el ciudadano netamente, limpiamente español, que peralta su ideología con las ideas consustanciales a una Patria nueva, fundada en el crisol purificador que la redima de lamentables devaneos."

El discurso de Lleroux, magnífico, de una amplitud y una diáfana veracidad, loable, respondió a la expectación que el solo anuncio de que iba a exponer cuanto sentía, había despertado."

Y Lleroux, desde la cumbre de su historia sin mácula, sin sombras, vertió sobre la llamada la luz desvanecedora de toda sospecha, de toda duda, de todo recelo, de toda reserva mental."

Enfrentado con la realidad, prelado de suspicacias, de temores, de infundidos, supo describir la curva noble que engendra el buen sentir, sin depender a pequeñas ni detenerse ante la anecdota."

Lleroux señaló ayer la ruta a seguir, el camino desbrozado que conduce al futuro. Y lo hizo sin claudicar, sin olvidarse de su pasado, que es una prolongada afirmación, atento al presente y al porvenir de la España nacida en el glorioso 12 de abril."

Que quien para lograr el feliz alumbramiento de esta República tan vehemente desama, no se considere con nadie incompatible, forzosamente, necesariamente habla de interesar y conmovir a una Cámara forjada en el yunque del entusiasmo."

Lleroux, que citó la referencia, la interpretación exacta del pacto de San Sebastián, que negó las aspiraciones de desintegración del territorio patrio, fomentada por reyes que llevaban el concepto de patria en la suela del zapato, logró ayer convencer y persuadir a los que se resisten a aceptar como verdad inconcusa la proclamada por la voz sincera y autorizada de la democracia española."

El jefe del Partido Radical hizo un análisis magistral, sin dentro de la obligada brevedad, del Estatuto en sus distintos aspectos, que necesariamente habrá de ser tenido en cuenta por el Parlamento para la resolución definitiva."

¿Qué mayor elogio se puede hacer, o escribir del maravilloso discurso de Lleroux?"

El problema d'Andalusia

Din Abora en el seu editorial:

"El problema de orden público planteado en Andalucía va desmenujándose. Todo indica que la acción enérgica de las autoridades habrá conseguido abortar el movimiento que preparaban los elementos sediciosos. Es el criterio sostenido muchas veces en estas columnas. En la agitación andalusí hay mucho de espectacular y teatral. Reducido a sus verdaderas proporciones y contando con autoridades dispuestas a hacer respetar y con una Policía vigilante y enérgica, el peligro pierde gran parte de su gravedad."

Cierto que los hallazgos de bombas hechos estos días parecen demostrar que se trata de un vasto plan de ataque y que sus organizadores contaban

con gran abundancia de recursos,

cuya diversa fuentes no serán seguramente fáciles de discernir y menos de procurar en un ambiente tan turbio como el de la agitación andalusí. Pero también hay que tener presente que muchas veces los términos se invierten, y es la misma exuberancia de medios la que agendra planes que los pongan en circulación."

Y tampoco tendría nada de particular que en estas condiciones, los mismos que se mostraban afanosos y solícitos mientras las cosas estaban en el mero estudio de preparación, se den a reflexionar y se sobrecojan de su propia obra al llegar el momento de ejecutar lo planeado y afrontar las serias responsabilidades que vengán como consecuencia. Cuando se va en las autoridades el decidido propósito de ahogar el movimiento, y cuando se sabe que estas autoridades disponen de elementos suficientes para imponerse, es explicable que flaqueen el ánimo de los que alegre y turbidamente se metieron en la aventura, estimulados en buena parte por aquella abundancia de recursos."

Queda ahora lo que pudiera llamarse el aspecto social del problema, los términos naturales en que se hubiera planteado si no hubiera intervenido en el asunto elementos de diversa filiación interesados en aprovechar la vehemencia y la escasa madurez política de la masa rural andalusí para crear un estado de zozobra y alarma. Se trata de lograr que pueda realizarse en condiciones normales la recolección de la cosecha."

Con este objeto, el Gobierno ha sancionado unas bases de trabajo a las que se ha llegado tras largas y minuciosas discusiones. Como es natural, estas bases han de ser el fundamento de los acuerdos entre propietarios y obreros. Pero en este punto hay que rendirse a la evidencia de los hechos. La aplicación rígida de estas bases, de un tipo general, y en las que, por consiguiente, no se han podido tener en cuenta las peculiaridades de las diversas comarcas, daría lugar a conflictos y, en ocasiones, a verdaderas injusticias. Esto puede evitarse si, manteniendo en lo esencial las bases, se las da cierta flexibilidad, dejando un margen suficiente para que cada localidad pueda acomodarse a sus condiciones particulares y a sus usos tradicionales, muy arraigados y casi siempre justificados. Nada padecerá con ello el prestigio de la autoridad y, en cambio, se conseguirá así que las condiciones del trabajo se ajustasen en cada caso, en lo posible, a las exigencias de las diversas comarcas."

La campanya contra l'Estatut

El senyor Ricardo Baroja sembla que està un xic cansat d'amar pel món cridant: "Tengo deseos de morirlo". Ara fa el sentimental, i s'entrevista parlant del paisatge català. Però en la contemplació del paisatge penja en la anàlisi inuàntica que rebria. Val més que no s'hi amolli. Hi ha tanta grafomania, tanta afició a escriure, amb signatura o sense. ¿Eli no n'és un cas?"

Diu don Ricardo:

¿Desilusión? ¿Tristeza? ¿Aburrimiento? ¿No! Al contrario. ¡Alegría! ¡Entusiasmo! A veces constantemente en mí Underwood. ¡Se leen y se comentan mis artículos de "El Imparcial"! ¡Vaya caritas que recibo! ¡Ole los catalanistas! ¡Ole los catalanistas! Las misivas antiestatutistas vienen firmadas, las de los estatutistas, anónimas. ¿Qué quiere decir esto? Pues en mi corto criterio, significa que los enemigos del Estatuto son personas raras, claras como espadas, y los partidarios del engendro, blanduchos y oscuros como vainas."

Me tildan los anónimos de enemigo de Cataluña. ¡Bah! ¡Mentira! Y aunque me digan cursilón, allá va eso:

Hace años, uno de esos tipos, como quizá no se den más que en Cataluña, la esencia pura de la simpatía, me invitó a ir en su coche en compañía de varios amigos, a una excursión. De Barcelona a Tosa del Mar."

Entre los viajeros estaba un excelente paisajista catalán."

Mañana nebulosa. El cielo levantino, luminoso casi siempre, tenía para mí, pintor enamorado de los grises, encanto especial. Mi colega catalán era partidario del sol y del contraste violento de los colores."

El coche, conducido por su dueño con marcha fulminante, derrochaba kilómetros."

Racuerdo que a nuestra derecha apareció un castillo en ruinas. Visión pasajera y romántica."

POLITICA

L'opinió femenina

Entorn del vot femení

Sóc partidària que la dona intervengui activament en la política, i entenc que cap règim que es digui liberal i democràtic no pot privar-la d'exercir els seus drets de ciutadana. Afortunadament, són pocs ja els que a Europa els paiseis que es desenten d'implantar el sufragi femení, i nosaltres, dones d'ibèria, hem de felicitar-nos que, sense arribar a la lluita, ni potser a la sollicitud, la República, tot just nada, s'avençava als nostres desitjos, i ens feia ofrena gentilment d'una de les més cobejades reivindicacions femenines. Concessió que, si las i, potser no podrèm usar tan aviat com esperàvem."

No obstant, trobo inoportú, i man-

cat de patriarcal, el gest d'aquestes senyores a les quals tot d'una ha entrat la frangia angustiosa de votar, i s'ha dirigit al cap del Govern però que es faci ressò de llur desfici. Com si el senyor Amela no tingués prou mals de cap, i fins i tot algun que hauria d'ésser per a les dones catalanes més interessant que l'avenç o el retard del sufragi femení."

I es dona el cas, paradoxa curiosa, que els que han influït en la reivindicació de la dona ara callen com uns morts. En canvi posen el crit al cel els que no s'havien recordat mai que existia."

Perquè, dignem-nos: en quants programes de partit trobareu la més pe-

tita al·lusió als drets civils de la dona? Alguns dels que criden més fort no han passat més de dues vegades pel Poder, i mai no han tingut la més petita iniciativa en aquest sentit. De què vénen aquests afalacs exagerats, i aquesta tardança set de justícia?"

I quant a les dones impacients, al és que s'interessen altament per Catalunya, i senten amb tota la força l'atracció de la política, que no desaperin, puix que, amb vot o sense vot, les dones tenim molt a fer per Catalunya, i fins i tot per la justícia — crec que podem influir en molt en la lluita electoral que s'apropa."

AMANDA LLEBOT

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

La conferència de J. Tomàs i Piers a Vall

Dijous, a les deu del vespre, va tenir lloc al teatre Principal, de Vall, i davant un auditori nombrosíssim, la conferència de Josep Tomàs i Piers, sobre el tema: "El moment polític social", organitzada pel Centre Catalanista Republicà d'aquella ciutat."

Francesc Magrinyà presentà el conferenciant amb mots encomiàstics: per haver format part del Comitè Instaurador de la República i associat l'acte a la tasca de proselitisme que menen a terme els valencians addictes. Fou molt aplaudit."

Josep Tomàs i Piers començà congratulant-se de l'honor d'haver estat designat pel Partit Catalanista Republicà per a parlar, aquesta hora gràvida, als amics de la bella ciutat del Camp. El Partit Catalanista Republicà — diu — continua el camí emprat, a desgrat de les torçades adverses que hagué d'endurar, prova pal·lida de la seva vitalitat i de la fe que posem en els destins de Catalunya. De la mateixa manera, però, que hem prestat les nostres forces per a la formació del front únic parlamentari en defensa de l'Estatut, estem disposats a totes les col·laboracions que la Pàtria ens demani, puix que l'apoteosis d'Ibsen: "L'home sol és l'home fort" ha estat vençut pel voler popular que determina que "No és l'home sol l'home fort", i vosaltres mateixos així ho enteneu quan al·luqueu l'edifici humil dels "Xiquets de Vall" en l'hora jolosa de la vostra Festa Major per tal d'exaltar allò que és en la vostra ànima i si el coronau amb l'ensenya, a guisa de celebració del cim a nosaltres també ens abellaix d'enclauillat a la nostra obra la figura de la Justícia i la Llibertat. (Ovació.)

Un moment no és res en la vida dels homes, però hi ha moments que influeixen tota una vida; així també en la vida dels pobles. Recordeu la Conferència Catalano-Aragonesa, el Compromís de Casp, fet per frares i legistes, que condicionà la vida de l'Onze de Setembre de l'any 1714. Ara passem també per un moment solenne, el de la fermesa de la voluntat del poble de Catalunya, evidenciada en la votació plebiscitària del dia 8 d'agost de l'any 1931: una fita més de la història de Catalunya, amb la qual nosaltres monjoïem els nostres fins, que, tractats pels nostres primers

postes, hem d'encalçar; altrament, no ens faríem dignes del llegat que ens deixaren i seríem deslleials al mandat que rebíem de perseguir la ruta de la nostra llibertat. Diguem ben alt, però, des d'ara, que la nostra consciència de catalans, lluny de doblegar-se vers el penediment, experimenta una satisfacció immensa: la d'haver sabut proclamar la República Catalana, la qual encara que fou efimera, demostra el més no, el poder del nostre poble, que pot avui replicar amb el mateix sentit d'aquell home que sentí l'espai amb una pedra o flancant-se a l'altre, és a dir, per la innocència del seu gest: — Sé tirar una pedra i sé de nedar!"

Hem sentit molta planya per no haver mantingut la República Catalana, i això és una gran injustícia, perquè els qui ho fan córrer oblidem que existia un Pacte de Sant Sebastià i que nosaltres havíem de respondre d'aquell compromís; altrament hom hauria pogut dir Catalunya de mandament a la paràntia. Emperyòrem la paraula amb les democràcies espanyoles quant a la presentació del nostre plet al Parlament de la República, i així ho hem fet."

No cal dir que nosaltres ja esperàvem que l'enervament de la monarquia no arrossegaria certes mentalitats monàrquiques, però sabem positament que el conjunt dels ciutadans espanyols guanyarien en categoria, i mentre la República significava per a ella una dignificació humana, per a nosaltres implicava la nostra humana dignificació i la llibertat política: la nostra llibertat. Segons una llegenda, la dominació de Catalunya era mantinguda pel Borbó, però si el poble espanyol mantingués l'opressió, no fóra ara el Borbó l'opressor, sinó el poble espanyol. Romanones deia que no po-

MERCADER

CANIGES amb REFORC INNO
DOBLE DURADU - Prens limitat
34, PORTAFERRISSA, 34

dris dormir tranquil si es concedia l'Estatut a Catalunya, però el vell conte es fa il·lusions. Jo li deie que encara dorm i somnia només que hi ha una República on podrà continuar projectant la seva feixuga silueta monàrquica."

Amb tot, amics, nosaltres tenim confiança en el Parlament de la República. No solament hem canviat les Institucions i molts homes: hem aconseguit la supressió de la Llei de Repressió del separatisme, de la Llei de Jurisdiccions; hem obtingut la implantació de càtedres de català a les Escoles Normals. És clar que hi ha l'article III de la Constitució, que no pot satisfar-nos de cap de les maneres, puix que en imposar-nos el castellès es comet l'acte més cruent de separatisme. També se'ns prohibeix el dret de separar-nos, tot negant el principi de Pi i Margall, i hom pretén d'afumillar la possibilitat d'apagar-nos la Catalunya estricta amb València i Mallorca."

El nostre amor a la República fa, no obstant, que acatem la Constitució i que no ens considerem revolucionaris, car entenem que ésser avui revolucionaris equival a ésser anti-republicà, i tant com catalanistes a ultrança, som republicans. (Aplaudiments.)

Cal, però, que els de Castella no confonguin la nostra mà amb la mà del captaire, posat que si el nostre poble allarga la mà és per a ésser estreta amb afecte. Quan els militars cremaren el "Cu-Cut", vingué la repressió contra Catalunya i s'implantà la Llei de Jurisdiccions en virtut de la qual els eren jutge i part. Si la República anul·lès el nostre plet amb aquell esperit, tornarem a veure aquell fet insòlit. S'ha dit que el discurs de Miquel Maura era poc perjudicial per als interessos catalans, però jo el considero molt hàbil, car ha procurat situar-se com a republicà, potser perquè vol evadir aquell pesseguer del "Maura no", que no sempre ha deixat d'acompanyar-lo."

Com tots sabeu, jo formava part del Comitè Revolucionari i, en veure Maura a Barcelona, recapità que en el moment de la Revolució no hi prengué part Catalunya. Sense el suport vostre — deia — també ho farem."

Un present reflecteix la personalitat del donant

La nostra col·lecció comprèn centenars de reproduccions de la més prebiosa estatutària oblasca, grega i llatina, i objectes decoratius de totes les èpoques.

Invitem a visitar la nostra Exposició, on trobareu un extens assortiment d'estàtues, caps, relleus profans i religiosos, Crucifixos, etc., de tots els estils, per a harmonitzar en cada cas amb el caràcter del conjunt.

LENA, S. A.
Làmpares - Escultura
Passeig de Gràcia, 68
(amir a València)

NOTICIARI POLITIC

L'ASSOCIACIÓ DEL MAGISTERI PARTICULAR DE CATALUNYA I BALEARS PER L'ESTATUT

Aquesta Associació ens transmet la nota següent:

Sense perjudici de la sort que pugui recaure a les conclusions del I Congrés del Magisteri Particular d'Espanya celebrat el desembre i gener propers, les quals foren elevades en el seu dia al ministeri d'Instrucció Pública i que pel que es veu encara no ha reaiçat solució, ni en sentit afirmatiu ni negatiu, el Consell central d'aquesta Associació fa present que ha vingut i ve preocupant-se com pot ésser de favorable l'Estatut de Catalunya a la nostra classe, així com també ha practicat altres gestions encaminades a que no prossegueixi el tancament o desaparició dels col·legis particulars dirigits pels mestres seglars originat per la creació dels Grups escolars o més bé d'escoles nacionals que tant a Barcelona com en altres poblacions vénen establint-se d'un quan temps ençà. La resultat d'aquestes darreres gestions ha estat la de que seran presentades unes conclusions a l'Ajuntament de Barcelona i en el mateix sentit a tota aquells on el professorat particular els apleti la nova creació d'establiments d'ensenyament, i com sigui que predomini en l'ànim dels consellers de la susdita Associació que les referides conclusions siguin fruit de totes les associacions de mestres particulars del districte universitari, seran cridades a l'efecte aquelles a una magna assemblea, de la qual crida podrà tenir cura el Consell de la Federació que es desitja crear, raó per la qual ha quedat marcat el parèntesi de què és objecte el problema transcendentat expressat."

"NOSALTRES SOLS"

Avui, a les onze del matí, hi ha convocada l'Assemblea de delegacions de tot Catalunya de l'entitat "Nosaltres Sols", que ha de celebrar-se a l'estatge de la Delegació de Barcelona-Ciutat, carrer del Pl. 7, pral.

EL CORPUS DE SANG

"Nosaltres Sols" convoca les entitats nacionals a la reunió que tindrà lloc demà, dijous, a les vuit del vespre — no ahir, com s'havia dit —, al seu estatge del carrer del Pl. núm. 7, per tractar de la commemoració del Corpus de sang."

LA CONFERENCIA DEL SENYOR ANGERS

El president de l'Audiència, senyor Angers de Sojo, ha donat una conferència a la redacció del nostre col·lega "El Matí", sobre "La intervenció dels catòlics en la política."

El senyor Angers de Sojo combaté el règim antic per entendre que en aquell els catòlics, si bé aparentment semblés el contrari, no es podien moure amb la llibertat que en l'actual. El catòlic únic que vol la llibertat, i durant la monarquia el catolicisme estava sostingut per la força. Ara, un cop consolidat el règim republicà, l'Església serà molt més lliure que abans, perquè no estarà supeditada a cap poder.

Digué després que els antics monàrquics no feren res pel poble, i d'quí ve que el poble no fos cristià ni catòlic. El poble que es doni compte que els catòlics tan sols desitgen el bé de tots, tornant a una altra vegada, irremissiblement, vers els catòlics.

Censurà durament els que pretenen monopolitzar el catolicisme, assegurant que aquest no cap dintre de cap monopoli. Un catòlic — afegí — pot formar part d'un partit polític, però mai atribuir-se la representació del catolicisme.

Evocà les persecucions del cristianisme a través de la Història i acabà dient que els catòlics triomfaren sempre, perquè varen saber sacrificar-se sempre.

UNA NOTA DE LA COMARCA BARCELONINA DE LA U. S. O.

Ens és pregada la publicació de la següent nota:

"La Junta executiva de la Federació Comarcal de Barcelona de la Unió Socialista de Catalunya té a bé declarar, amb referència a la visita feta al President de la Generalitat pel company Rafael Castelló, que fou per encàrrec exprés de la indicada Junta i del Comitè electoral d'aquella, reconeixent que la gestió de l'esmentat company ha estat en tot correcte i dintre de la major disciplina."

ELS FEDERALS FELICITEN EL SENYOR FRANCHY ROCA

Ha estat enviat a l'esmentat diputat el següent telegrama:

"Reunits en la sessió d'avui el Comitè municipal del partit Republicà democràtic Federal de Barcelona, us felicita pel vostre brillant discurs parlamentari en pro de la consecució de l'Estatut de Catalunya, fent extensives aquesta felicitació a les organitzacions federals de Madrid, Gijón, Santander i altres ciutats que s'han manifestat per l'aprovació de l'Estatut"

RECORDATORIS COMUNITAT SEGIMON ROVIRA

RANBLA CATALUNYA, 62

sent honor a la seva idealitat federal, ja que l'Estatut de Catalunya no és altra cosa que una part mínima del nostre programa, car molt diferent seria l'Estatut de Catalunya si s'hagués redactat íntegrament amb les suggerències federals del Programa del 22 de juny de 1894. L'amor a la totalitat del nostre sentiment no pot ésser obstacle perquè despreciam la petita part que presenta la Generalitat de Catalunya amb el seu projecte d'Estatut. — El president, M. Ventura Rodríguez; el secretari general, J. Candel."

Avui, a les onze del matí, hi ha convocada l'Assemblea de delegacions de tot Catalunya de l'entitat "Nosaltres Sols", que ha de celebrar-se a l'estatge de la Delegació de Barcelona-Ciutat, carrer del Pl. 7, pral.

EL CORPUS DE SANG

"Nosaltres Sols" convoca les entitats nacionals a la reunió que tindrà lloc demà, dijous, a les vuit del vespre — no ahir, com s'havia dit —, al seu estatge del carrer del Pl. núm. 7, per tractar de la commemoració del Corpus de sang."

LA CONFERENCIA DEL SENYOR ANGERS

El president de l'Audiència, senyor Angers de Sojo, ha donat una conferència a la redacció del nostre col·lega "El Matí", sobre "La intervenció dels catòlics en la política."

El senyor Angers de Sojo combaté el règim antic per entendre que en aquell els catòlics, si bé aparentment semblés el contrari, no es podien moure amb la llibertat que en l'actual. El catòlic únic que vol la llibertat, i durant la monarquia el catolicisme estava sostingut per la força. Ara, un cop consolidat el règim republicà, l'Església serà molt més lliure que abans, perquè no estarà supeditada a cap poder.

Digué després que els antics monàrquics no feren res pel poble, i d'quí ve que el poble no fos cristià ni catòlic. El poble que es doni compte que els catòlics tan sols desitgen el bé de tots, tornant a una altra vegada, irremissiblement, vers els catòlics.

Censurà durament els que pretenen monopolitzar el catolicisme, assegurant que aquest no cap dintre de cap monopoli. Un catòlic — afegí — pot formar part d'un partit polític, però mai atribuir-se la representació del catolicisme.

Evocà les persecucions del cristianisme a través de la Història i acabà dient que els catòlics triomfaren sempre, perquè varen saber sacrificar-se sempre.

UNA NOTA DE LA COMARCA BARCELONINA DE LA U. S. O.

Ens és pregada la publicació de la següent nota:

"La Junta executiva de la Federació Comarcal de Barcelona de la Unió Socialista de Catalunya té a bé declarar, amb referència a la visita feta al President de la Generalitat pel company Rafael Castelló, que fou per encàrrec exprés de la indicada Junta i del Comitè electoral d'aquella, reconeixent que la gestió de l'esmentat company ha estat en tot correcte i dintre de la major disciplina."

ELS FEDERALS FELICITEN EL SENYOR FRANCHY ROCA

Ha estat enviat a l'esmentat diputat el següent telegrama:

"Reunits en la sessió d'avui el Comitè municipal del partit Republicà democràtic Federal de Barcelona, us felicita pel vostre brillant discurs parlamentari en pro de la consecució de l'Estatut de Catalunya, fent extensives aquesta felicitació a les organitzacions federals de Madrid, Gijón, Santander i altres ciutats que s'han manifestat per l'aprovació de l'Estatut"

RECORDATORIS COMUNITAT SEGIMON ROVIRA

RANBLA CATALUNYA, 62

RECORDATORIS COMUNITAT SEGIMON ROVIRA

RANBLA CATALUNYA, 62

L'Exposició de Primavera

El solemne vernissatge d'ahir - Avui, inauguració

Ahí, a quatre de cinc de la tarda, tingué lloc el vernissatge de l'Exposició de Primavera, amb assistència del senyor Macià i representants de l'Ajuntament i de la Generalitat; també amb nombrosos concurrents d'invitats.

L'acte fou solemne enc que senyallava les autoritats i invitats recorregueren de seguida les catorze o setze grans sales que componen l'exposició, i tothom pogué fer-se càrrec de la importància d'aquesta festa d'art, tot i haver estat organitzada amb notòria manca de temps.

Les dues agrupacions d'artistes que formen l'Exposició de Primavera han fet un esforç d'agrair, un esforç que fa quedar bé l'art català. L'esclat, sobretot, hi fa un bon paper. Gosariem dir que enguany l'esclat de l'Exposició de Primavera és millor i més còpia que a les exposicions de Primavera organitzades abans de la Dictadura, tot i que aleshores les exposicions municipals d'art es podien organitzar amb temps i amb un pressupost força més important que el d'ara.

Es important també l'actual Exposició de Primavera per la quantitat de valors nous que s'hi revelen, ceramistes sobretot.

L'organització, a desgrat dels obstacles, és perfecta i la instal·lació de les obres a satisfacció de tothom. En resum, la represa de les Exposicions de Primavera ha estat un èxit, del qual tots hem de felicitar-nos.

S'inaugura avui, amb gran solemnitat, l'Exposició de Primavera.

Des del dimenge d'ahir, en què fou clos el termini de recepció d'obres per a l'Exposició de Primavera, les Juntes Directives del Saló de Barcelona i del Saló de Montjuïc constituïdes en Jurat d'admissió respectivament segons l'article tercer del reglament d'organització del Saló de Barcelona i els articles segon i quart del reglament del Saló de Montjuïc, no han acabat llur difícil tasca fins ahir. Han estat rebudes 81 obres per al Saló de Barcelona i 486 per al Saló de Montjuïc. Han calgut dues eliminacions: una de qualitat i una dolorosíssima de quantitat imposada per la manca d'espai.

Ha quedat establert el catàleg d'aquesta Exposició de Primavera amb els següents noms:

SALO DE BARCELONA

Escola, Rocamora, Martínez, Farragut, Durban, Cuadra, Pong, Sargat, Castellanos, Bosch, Olivé, Margall, Granyó, Corcolla, Torrell, Benavent, González, Clivell, Jimeno, Casanoves, Picó, Muntaner, Wyrbach, Elies, Mercé, Marés, Vancells, Vilas, Lissimó, Marció, Solà, López, Salvá, Bas, Patà, Bru, Aries, Valentiner, Soligó, Curet, Gorró, Bonaterra, Cases A. Talaverón, Soler, Bescos, Marjá, Martrus, Coll, Cardella, Bonet, Ribes, Cairó, García, Cardunets, Valls, Tàrraga, Guirard, Meltrén, Vila, Planes, Llop, Galofré, Arruñat, Calina, Casals, Arist, Font, Domènech, Mensa, Condomines, Steyler, Rodríguez, Vidal, Valls Quer, Bosch Costa, Mascort, Fulgència de Sans, Jiménez, Muntaner, Brú G. N., Masferrer, Benedicto, Taylor, Amat, Cabanes,

franc optimisme per les possibilitats de la nova Entitat a Badalona.

TOMAS I PIERA A SANTA COLOMA DE FARNES

Avui, dimenge, a les tres de la tarda, tindrà lloc a Santa Coloma de Farnes, l'inaugurada conferència de Josep Tomàs i Piera, del Consell directiu del Partit Catalista Republicà, sobre el tema "Federalisme i Catalanisme".

A SANT HILARI SACALM

Acció Catalana Republicana de Sant Hilari Sacalm inaugurarà avui les seves tasques polítiques amb un miting que tindrà lloc avui, dimenge, a les cinc de la tarda. Hi parlaran Lluís G. Francesc, Paul Geli, J. de Camps i Arboix i J. Tomàs i Piera.

MITINGS I CONFERENCIES

LLIGA REGIONALISTA

Demà, a les deu de la nit, al Casal dels Lluïsos de Gràcia (Plaça del Nord, 9 i 10), conferència de Frederic Roda Ventura. Tema: "Després de l'Estatut".

—Avui, a les onze del matí, al cinema Victòria, conferència de Joan Ventosa i Calvell. Tema: "La Lliga Regionalista i els problemes de l'hora present".

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Avui, a les deu de la nit, al Casal d'Esquerra d'Estat Català (Santa Agueda, 40), conferència de Josep Alai. Tema: "La Nova Catalunya".

PARTIT REPUBLICA SOCIALISTA

Avui, a les sis de la tarda, al local social d'aquest partit (P. de Gràcia, 46), conferència de Joan Busca. Tema: "La protecció prenatal des del punt de vista social".

ESCLASANS

Amb un retard explicable per la meua absència de Barcelona, he rebut les vostres quantilles, amb les quals heu volgut contestar algunes de les remarques del meu article "La forma clàssica del vers català", publicat a LA PUBLICITAT del dia 23 del mes d'abril.

El to de les vostres ratlles demostra, d'antuvi, un absolut desconexament de la meua posició respecte a la vostra obra. Em cal aclarir que en aquest afer vós sou "l'home que actua" i jo "l'home que observa". Vós sou un poeta "creador" i jo un "estudiós" de les nostres lletres. (Per això l'únic dels retrats que em feu en les vostres notes, que ha arribat a trencar la impassibilitat amb què de captenir-me davant de la vostra obra, ha estat el d'un "llacunes documentals". Espero amb ànsia la sortida del vostre "Primer llibre del sistema" per arrodonir el meu coneixement de la vostra construcció orgànica, que jo he estudiat —i ho he dit honradament en el meu article— per "fastos i anticipacions".)

En aquest pla podedu comprendre que les vostres notes tenen un valor nul de polèmica; però, en canvi, tenen un alt valor d'informació. I en aquest sentit no crec que contradiuï en res les meves constatacions; ans les ratifiqui:

1.—Vós dieu: "La meua posició intel·lectualista és anti-maragalliana". En sembla que en començar el meu article m'esforçava a assenyalar les divergències de la vostra posició amb la de Maragall. Celebro que amb aquesta afirmació categòrica hagueu volgut confirmar el meu intent.

2.—Si el vostre fons és o no realment "una foguera flamejant de passió" és una qüestió del tot aliena a la tesi del meu article. Per això de la textualment que "a la crítica correspon de fixar la valor poètica" dels vostres ritmes. Jo només parlava de la forma dels vostres versos ("Jo sóc un neo-clàssic de forma", dieu vós); d'aquesta forma que heu batejat en algun text —em manca adreçar la documentació per fer la cita precisa— de forma "neo-academista" del vers català.

Altament, zús heu adonat de les impureses mètriques —de la vostra mètrica, és clar!— i prosòdiques que heu deixat escapar en els Ritmes: al·literations, cacofonies, mala diftongació...? O, per exemple, de la "persistència" (en alguna poètica romàntica hom arriba a dir-ne "ríp") de la paraula "morada", en els vostres versos? Brindo aquest tema als nostres estudiants de Lletres.

3.—És que vós parau sempre de mètrica 3 X 5 i mai d'amfibracs, i en el meu article mai no us ho he fet dir. Per això no m'explico la vostra fermesa a constatar-ho. He estat jo qui he dit que l'agrupament rítmic bàsic del vostre vers té una "disposició similar a la de l'amfibrac clàssic, feta la deguda substitució de la quantitat per l'accent". Em plau que sapigueu que els antics comptaven per síl·labes curtes i llargues; m'estanya, però, que no hi afegiu que en totes les llengües neo-latines, per no ésser perceptible a l'oïda la quantitat matemàtica de les síl·labes, sempre que s'ha volgut transplanter el ritme clàssic, s'ha fet a base de l'accent. Perquè la relació numèrica de la quantitat síl·labica no és exactament d'un a dos, com sembla que era entre els antics. I, encara, que totes les provatures —recordeu a Catalunya les estrafolàries regles de la quantitat que donà el vuitcentista Estorch, per exemple— han fracassat, fins a la data.

(És un "lapisus linguae" el que us fa dir que vós compteu per síl·labes planes-agudes-planes?)

Quant a la mesura de cinc agrupaments bàsics, em cal dir que el vostre vers manca en absolut d'unitat: l'agrupament dels ritmes és mantingut més per la sintaxi i el sentit que per la mètrica. La principal "gràcia" —empro el mot en totes les accepcions possibles— dels vostres ritmes és, tot sovint, una verborrea desfermada que lliga, per l'encavallament, un nombre indeterminat de versos.

4.—Vós, que tan curiosament distingiu el fons de la forma, comprendreu que la monotonia de què els crítics acusen els vostres versos, és referència a la presó de la forma. I em sembla que és ben clar que em referia a aquesta quan escrivia que "tota una literatura poètica a base d'aquest vers seria una cosa enfadadora, pels perills evidents que comporta aquesta perpètua masturbació rítmica".

J. Vives i Borrell

LA PRODIGA EMOCIO

POEMES

Preu: 4 Ptes. — A les principals llibreries

LA TOTA BLANCA

per

JOSEP CARNER

Victima lassa a trenc de dia del violat segell d'amor, ja no coneix topant ni via la tota blanca de l'enyor.

Son pensament camina en terra envors un eco fonedís; ella no viu en es roca ni lloc que viu es son país.

I ben debades, en tresqueres, per afirmar-se mig vivent, del seu passat sense voreres —gran jaç d'oblit sobre un lament—

vora l'estranys font que plora o en claps de cel embadalits cerca un mirall. I el duu tothora en els seus ulls encara fets.

POESIA

La forma clàssica del vers català (I)

Sr. Alfons Serra i Baldó:

He llegit i us agraïxo moltíssim el vostre excel·lent article "La forma clàssica del vers català", publicat a LA PUBLICITAT d'avui. Com a resposta a algunes de les vostres observacions em permeto dir-vos:

1.—"Victor o la rosa dels vents", primera novella intel·lectualista, és un llibre formidablement responsable. En ell hi ha moments de sofriment físic i intel·lectual dels que més trasbalsaven la meua ja llunyana adolescència. "Presència de Cecília", segona novella intel·lectualista, continua en cert sentit la tònica del "Victor"; i quan estigui escrita, em sembla que en serà com una segona part.

2.—El meu Sistema literari és intel·lectualista; el meu sistema mètric és acadèmic per la forma, però popularista pel fons. Això em demostra que la vostra documentació respecte al meu Sistema és vacil·lant. El "Primer llibre del sistema", que sortirà el més vinent, segurament aclarirà les vostres llacunes documentals.

3.—La meua posició intel·lectualista és anti-maragalliana en absolut. Jo em sento dins l'escola catalana de Manuel Milà i Fontanals; i em semblen puerils i absurdes les teoritzacions de Maragall. Tots la meua Escola intel·lectualista propugna un popularisme de fons i un acadèmicisme de forma. La tricotomia dels conceptes lírics planteja un popularisme (tesi), un acadèmicisme (antítesi) i un intel·lectualisme (síntesi). Això ho heu explicat a bastament en més d'un miler d'articles dispersos.

4.—El meu sistema rítmic i líric és una pura tasca mecànica de suscitació de ritmes quant a la forma. Però el meu fons és una foguera flamejant de passió, infinitament més forta i viva que el fons de Maragall. Jo sóc un neo-clàssic de forma i un neo-romàntic de fons.

5.—La meua mètrica de 3 X 5 (fixeu-vos que jo no he parlat mai d'amfibracs; no m'interessen les denominacions antigues). D'altra part: els antics comptaven per síl·labes curtes i llargues; jo compto per síl·labes planes-agudes-planes. Ho repetixo: no són amfibracs; són ritmes de 3 X 5.

6.—No comprendo com els crítics s'atreïxen a parlar de monotonia davant els meus "Ritmes". Dubto que hi hagi en tota la història de la literatura catalana antiga i moderna cap més poeta tan àgil, variat, musical, canviant i que fundi més imatges incessantment renovades que jo en els meus "Ritmes".

7.—Em sembla absurd parlar de Rubén Daró davant els meus "Ritmes". Si cosa hi ha diferent dels meus "Ritmes", són els seus versos, incipient-hi "La marcha triunfal". Us invariablement una mètrica de 3 X 5; ell renova les mètriques a cada poema, com a perfecte bohemí que era. Jo sóc un sistemàtic intel·lectualista; Rubén Daró era un anti-sistemàtic estrabulador. No ens podem entendre mai; jo sóc un home d'ordre per damunt de tot.

8.—No m'interessa absolutament gens la poesia medieval. Jo sóc l'autor del Sistema intel·lectualista. Els "Ritmes" són un mer accident sistemàtic, pur pretext d'harmonia mental, cordial i verbal; i només contribueixen en molt petita part a la vastitud i eficàcia de l'Escola. En el "Primer llibre del sistema", el sistema mètric ocupa un lloc gairebé insignificant. Jo he proposat crear en català una forma rítmica i un fons líric sistemàtics. Res més. Si els lectors ho entenen i ho agraïxen, bé. Si no, també. Jo faig la meua obra per viure i morir en pau amb mi mateix i amb Catalunya.

I us repetixo el meu agraïment. Si voleu publicar aquestes quantilles a les pàgines de LA PUBLICITAT, podedu fer-ho. Tot allò que contribueixi a documentar els lectors sobre problemes d'intel·lectualisme, és recomanable.

Vostre almt.

ESCLASANS

Sr. Agustí Esclasons:

Amb un retard explicable per la meua absència de Barcelona, he rebut les vostres quantilles, amb les quals heu volgut contestar algunes de les remarques del meu article "La forma clàssica del vers català", publicat a LA PUBLICITAT del dia 23 del mes d'abril.

El to de les vostres ratlles demostra, d'antuvi, un absolut desconexament de la meua posició respecte a la vostra obra. Em cal aclarir que en aquest afer vós sou "l'home que actua" i jo "l'home que observa". Vós sou un poeta "creador" i jo un "estudiós" de les nostres lletres. (Per això l'únic dels retrats que em feu en les vostres notes, que ha arribat a trencar la impassibilitat amb què de captenir-me davant de la vostra obra, ha estat el d'un "llacunes documentals". Espero amb ànsia la sortida del vostre "Primer llibre del sistema" per arrodonir el meu coneixement de la vostra construcció orgànica, que jo he estudiat —i ho he dit honradament en el meu article— per "fastos i anticipacions".)

En aquest pla podedu comprendre que les vostres notes tenen un valor nul de polèmica; però, en canvi, tenen un alt valor d'informació. I en aquest sentit no crec que contradiuï en res les meves constatacions; ans les ratifiqui:

1.—Vós dieu: "La meua posició intel·lectualista és anti-maragalliana". En sembla que en començar el meu article m'esforçava a assenyalar les divergències de la vostra posició amb la de Maragall. Celebro que amb aquesta afirmació categòrica hagueu volgut confirmar el meu intent.

2.—Si el vostre fons és o no realment "una foguera flamejant de passió" és una qüestió del tot aliena a la tesi del meu article. Per això de la textualment que "a la crítica correspon de fixar la valor poètica" dels vostres ritmes. Jo només parlava de la forma dels vostres versos ("Jo sóc un neo-clàssic de forma", dieu vós); d'aquesta forma que heu batejat en algun text —em manca adreçar la documentació per fer la cita precisa— de forma "neo-academista" del vers català.

Altament, zús heu adonat de les impureses mètriques —de la vostra mètrica, és clar!— i prosòdiques que heu deixat escapar en els Ritmes: al·literations, cacofonies, mala diftongació...? O, per exemple, de la "persistència" (en alguna poètica romàntica hom arriba a dir-ne "ríp") de la paraula "morada", en els vostres versos? Brindo aquest tema als nostres estudiants de Lletres.

3.—És que vós parau sempre de mètrica 3 X 5 i mai d'amfibracs, i en el meu article mai no us ho he fet dir. Per això no m'explico la vostra fermesa a constatar-ho. He estat jo qui he dit que l'agrupament rítmic bàsic del vostre vers té una "disposició similar a la de l'amfibrac clàssic, feta la deguda substitució de la quantitat per l'accent". Em plau que sapigueu que els antics comptaven per síl·labes curtes i llargues; m'estanya, però, que no hi afegiu que en totes les llengües neo-latines, per no ésser perceptible a l'oïda la quantitat matemàtica de les síl·labes, sempre que s'ha volgut transplanter el ritme clàssic, s'ha fet a base de l'accent. Perquè la relació numèrica de la quantitat síl·labica no és exactament d'un a dos, com sembla que era entre els antics. I, encara, que totes les provatures —recordeu a Catalunya les estrafolàries regles de la quantitat que donà el vuitcentista Estorch, per exemple— han fracassat, fins a la data.

(És un "lapisus linguae" el que us fa dir que vós compteu per síl·labes planes-agudes-planes?)

Quant a la mesura de cinc agrupaments bàsics, em cal dir que el vostre vers manca en absolut d'unitat: l'agrupament dels ritmes és mantingut més per la sintaxi i el sentit que per la mètrica. La principal "gràcia" —empro el mot en totes les accepcions possibles— dels vostres ritmes és, tot sovint, una verborrea desfermada que lliga, per l'encavallament, un nombre indeterminat de versos.

4.—Vós, que tan curiosament distingiu el fons de la forma, comprendreu que la monotonia de què els crítics acusen els vostres versos, és referència a la presó de la forma. I em sembla que és ben clar que em referia a aquesta quan escrivia que "tota una literatura poètica a base d'aquest vers seria una cosa enfadadora, pels perills evidents que comporta aquesta perpètua masturbació rítmica".

J. Vives i Borrell

LA PRODIGA EMOCIO

POEMES

Preu: 4 Ptes. — A les principals llibreries

LA TOTA BLANCA

per

JOSEP CARNER

Victima lassa a trenc de dia del violat segell d'amor, ja no coneix topant ni via la tota blanca de l'enyor.

Son pensament camina en terra envors un eco fonedís; ella no viu en es roca ni lloc que viu es son país.

I ben debades, en tresqueres, per afirmar-se mig vivent, del seu passat sense voreres —gran jaç d'oblit sobre un lament—

vora l'estranys font que plora o en claps de cel embadalits cerca un mirall. I el duu tothora en els seus ulls encara fets.

Al "Conferentia Club"

André Bellesort, poeta místic

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie. (1911); Sur les grands chemins de la Poésie classique*, Ronsard, Corneille, La Fontaine, Racine, Boileau (1914); *Virgile, son œuvre et son temps* (1920); *Etudes et Figures* (primera sèrie) (1920); *Balsac et son œuvre* (1924); *Essai sur Voltaire* (1925); *Saint-Beuve et le dix-neuvième siècle* (1927).

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie. (1911); Sur les grands chemins de la Poésie classique*, Ronsard, Corneille, La Fontaine, Racine, Boileau (1914); *Virgile, son œuvre et son temps* (1920); *Etudes et Figures* (primera sèrie) (1920); *Balsac et son œuvre* (1924); *Essai sur Voltaire* (1925); *Saint-Beuve et le dix-neuvième siècle* (1927).

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie. (1911); Sur les grands chemins de la Poésie classique*, Ronsard, Corneille, La Fontaine, Racine, Boileau (1914); *Virgile, son œuvre et son temps* (1920); *Etudes et Figures* (primera sèrie) (1920); *Balsac et son œuvre* (1924); *Essai sur Voltaire* (1925); *Saint-Beuve et le dix-neuvième siècle* (1927).

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie. (1911); Sur les grands chemins de la Poésie classique*, Ronsard, Corneille, La Fontaine, Racine, Boileau (1914); *Virgile, son œuvre et son temps* (1920); *Etudes et Figures* (primera sèrie) (1920); *Balsac et son œuvre* (1924); *Essai sur Voltaire* (1925); *Saint-Beuve et le dix-neuvième siècle* (1927).

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie. (1911); Sur les grands chemins de la Poésie classique*, Ronsard, Corneille, La Fontaine, Racine, Boileau (1914); *Virgile, son œuvre et son temps* (1920); *Etudes et Figures* (primera sèrie) (1920); *Balsac et son œuvre* (1924); *Essai sur Voltaire* (1925); *Saint-Beuve et le dix-neuvième siècle* (1927).

Demà, dilluns, ocuparà la tribuna de Conferentia Club l'eminent conferenciant André Bellesort.

En certa manera, André Bellesort és un home de tarannà clàssic, puix que en comptes de recular davant els temes coneguts i aparentment exhaurits, els ha reprès amb prou empena per adjudicar-los un nou interès, una nova vitalitat. Completa aquesta impressió, el fet de trobar en André Bellesort una varietat de dons i d'aptituds que només solen concórrer en els temperaments presidits per una ferma intel·ligència. Va començar la seva carrera literària per la poesia, que, comptat i debatut, és un dels mil·lions començaments. De seguida el veiem fent afortunades provatures en la novella. «Els clàssics, que mai no han deixat d'interessar-lo, constitueixen el tema d'una part dels seus estudis històrico-literaris i de les seves conferències. Els països estrangers representen l'altra pista per on la seva vivent curiositat conquesta realmetes a l'espai després d'haver-los conquistat al temps, simultàniament, exerceix el misteri crític amb singular lucidesa.

La seva fama de conferenciant és extraordinària. Un dels seus col·legues, home gens fàcil, a l'entendiment, assegurava poca dies ha que Bellesort és el millor conferenciant de França.

Heus ací un extret de la seva abundant bibliografia: *Mythes et poèmes*, Paris, A. Lemerre (1894); *Revue d'Europe*, Paris, Lemerre (1896); *La jeune Amérique*, Paris, Perrin et Cie. (1897); *En Escala, de Caylan a Philippiens*, Paris, Perrin et Cie. (1900); *Voyage au Japon*, Paris, Perrin et Cie. (1902); *La Roumanie contemporaine*, Paris, Perrin et Cie. (1905); *La Suisse, Paris, Perrin et Cie.*

WATERS BIDETS DUTXES ESCALFADORS CAMBRES DE BANY PREUS REDUÏTS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

NOTICIA RI

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció permanent de Religió i Culte. — Tots els dissabtes a tres quarts de set de la tarda, Rosari, Visita espiritual, Salve i Virola. Diumenge (de matí), Sma. Trinitat, a tres quarts de vuit: Missa de Comunió amb cants. — Dijous, 26, Corpus Christi, a les vuit, Missa de Comunió. Cants. — Divendres, 27, Visita al Santuari de Nra. Dona de Montserrat. Inscripció dies 24 i 25, a la secció de Pagaments.

Secció Permanent d'Educació i Instrucció. — Demà, diumenge, cinc tarda lliçó de cuina casolana.

Secció Permanent d'Economia i Provisions. — Llista de la setmana. — Dilluns, Arròs Villener; dimarts, filets rap Goyesca; dimecres, Costelles anyell Gastronòm; divendres, Medallons foie-grass Opera; dissabte: gemes xocolata. — Classes de tarda: Dimecres, panatx de verdura i Pudding Diplomat; dissabte, granadines Saint Germain i Gelat Turró. — Menjador econòmic femení. Funciona a diari de 1 a 3. Un dinar: 3 ptes. Abonament (un mes de durada) 7 dinars; 250 ptes. Abonament setmanal anglès i mensual 2 ptes. — El Saló de Perruqueria funciona a diari. S'hi serveix a preus molt reduïts. Per a les senyores hi ha establert una quota especial. Es reserven hores sollicitant-ho per rendament.

Secció Permanent d'Esports i Excursions. — Dissabte, dia 21, quedarà tancada la inscripció per a l'excursió al Santuari de Núria, que tindrà lloc el diumenge, dia 20.

Secció Permanent de Cerimonial i Festes. — Diumenge, dia 22, de nou a onze del matí, lliçó de danses populars catalanes i mallorquines.

Diumenge, dia 22, a dos quarts de sis de la tarda, la Subsecció de Cant de la Secció Permanent de Religió i Culte donarà un concert a la Sala d'Actes d'aquest Institut.

Hi podran assistir totes les senyores amb llurs famílies.

MIANOCATILA
CORTS, 615 - TEL. 12674
Rebudes grana novetats en articles per a presents

PRO ESTATUT SANITARI DE CATALUNYA

Dijous passat, el Cercle Odontològic de Catalunya va trametre als Poders públics el telegrama següent:

"Dr. Pasqual, director general de Sanitat. — Madrid. — Alegada Junta Cercle Odontològic de Catalunya acordà per unanimitat adherir-se als acords Assemblea magna que, convocada pel Col·legi de Metges d'aquesta província, ha tingut lloc avui, pro Estatut sanitari de Catalunya. — El president, Josep Peirats; el secretari, Josep Alcaraz."

El sastre per a la joventut SANT JAS
Baix de Sant Pere, núm. 50
Telèfon 25658

EXPOSICIO D'EFOTOGRAFIES DE MUNTANYA

Demà, diumenge, a les sis de la tarda, tindrà lloc la inauguració de la primera exposició de fotografies de Muntanya que la Secció Fotogràfica de l'Agrupació d'Alumnes i Ex-Alumnes de l'Escola Abat Oliba ha organitzat amb un entusiasme immens i a la qual els seus socis han correspost amb escreix. Aquesta exposició podrà ésser visitada tots els dies feiners de les set a les vuit del vespre, i els festius, de les sis a les vuit. El local social està situat al carrer del Marqués de Santa Anna, 4 (S. G.).

JOIES VERITABLE OASIS Per a comprar a bon preu anu a la Jolieria Magrinya, TALLERS, 41

ESCOLA INDUSTRIAL DE BARCELONA

La matrícula per als exàmens d'ingrés en els estudis preparatoris de la carrera de Tècnic Industrial en les especialitats Mecànica, Elèctrica i Química, així com pels exàmens d'ingrés en els estudis especials d'Indústria tèxtil i tintories, estarà oberta durant la segona quinzena del corrent mes de maig, de deu a dotze, dels dies feiners. La preparació per la carrera de Tècnic consta de

dos cursos, que han de seguir en la seva totalitat els alumnes no batxillers. Els que ho siguin poden ingressar sense examen al primer curs, o directament al segon, previ un examen en què demostrin conèixer les matèries objecte del primer.

Els exàmens d'ingrés per als alumnes que hagin de sofrir-lo, tindran lloc cap a mig juny. Per a més detalls, dirigir-se a la secretaria de l'Escola.

AIGUA IMPERIAL VICHY

AGRUPACIO CATALANS D'AMERICA

Es prega a tots els ex-socis del Centre Català de l'Havana llur assistència a la reunió que tindrà lloc avui, diumenge, a les onze del matí al seu local social (Rambla del Mig, núm. 32, alts del Restaurant "Sport"). Es recomana la més puntual assistència.

CLAUSSURES Braguers - Falxes
Unio Gabinet Ortopèdic dirigit per facultatiu.
Rambla de Catalunya, 8
Ferrer, 8
Rambla del Mig, 27

ACCIO FEMENINA

Dimarts vinent, a les set en punt de la tarda, a l'Acció Femenina (Clarís, 33, primer), el crític musical Rafel Moragues parlarà prop del tema "Les senyores barcelonines d'ara fa trenta anys". La dissertació del senyor Moragues anirà il·lustrada musicalment amb aires d'aquella època. Es farà record en la desfilada de dames i artistes barcelonines de nombroses anècdotes.

PARAQUES CARDUS Porta - Ferrissas, 10

ELS ODONTOLEGS

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya celebrava junta general ordinària el dimarts, dia 31 del corrent, a les 21.30 de primera convocatòria i a les 22 de segona. La Junta de govern del Col·legi prega als senyors col·legiats llur assistència.

Tabacs havans
Rambla de les Flors, 18
Telèfon 18726

FESTIVAL D'UNA SECCIO EXCURSIONISTA

L'Ateneu Regionalista Verdader celebrava avui, diumenge, un festival amb motiu de la benedicció del bany de la Secció Excursionista, can el qual, ultra la missa que tindrà lloc a les nou del matí a l'església de la Sagrada Família, es descobrirà un retrat de l'ex-president de l'Ateneu, En Josep Escoll i Escollà (E. P. D.).

Els senyors Francesc Solà de Canizares i Domènec Juncadella donaran una conferència, dissertant sobre l'excursionisme, al local social (València, 433).

A dos quarts de dotze, gran ballada de sardanes a la Plaça de la Sagrada Família, a càrrec de la col·la Barcino. A un quart de dues, vermut de germanor a l'estatge social, i a la nit, finalitzarà la festa amb un ball de gala.

SUBHASTA

El dia 2 de juny de 1932, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta, al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança, organisme de préstec sobre roba de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis, les garanties dels empenyoraments d'objectes i robes, venuts abans del dia 1er de març de 1932. L'entrada a la sala de subhastes és per la plaça de Jonqueres, 2, entresol.

ESPERANTO

El dia 23 del corrent, a les nou de la vetlla, a la Societat Esperantista Acadèmia Enciclopèdica "Esperanto" (Galileu, 40, Sans), es començarà un curs elemental d'Esperanto, a càrrec dels professors Balaguer, Puig, Llorca, Carpi i Anglés. Els dies de lliçó seran tots els diàluns, dimecres i dijous, de nou a deu de la nit. Degut al gran nombre de participants d'ambdós sexes, el dit curs promet ésser un esdeveniment dintre el món esperantista.

J. CASASA, Metge especialista de malalties de la pell, llagues varicoses i venèrics
Tallers, 29; d'11 a 1 de 5 a 7.
Festiu, d'11 a 1

BARCELONA

Generalitat

El Sr. Macià a les Guilleries

Avui, diumenge, el senyor Macià, acompanyat dels seus familiars, visitarà diversos pobles i contrades de Les Guilleries.

Aquesta excursió serà feta amb caràcter particular.

El secretari del president, senyor Alavedra, digué ahir que el senyor Macià tornarà dilluns al vespre.

El discurs del Sr. Lerroux

Un dels periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat va demanar al secretari del president que preguntés a aquest la seva opinió referent al discurs que ha pronunciat al Parlament el senyor Lerroux, on intervingu en la discussió de totalitat de l'Estatut.

El senyor Macià, que per les seves moltes ocupacions no pogué rebre els periodistes, els va fer comunicar pel senyor Alavedra que encara no coneixia el text íntegre del discurs del senyor Lerroux, i que quan l'hagi llegit en el diari de sessions, amb molt de gust opinarà en el que es refereix a aquell.

Un concurs d'espàrrecs

Avui, diumenge, tindrà lloc al vestíbul de la Casa de la Vila, de Gavà, sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya, un interessant concurs d'espàrrecs, organitzat per la Junta local agro-pecuària d'aquella localitat, d'acord amb l'Ajuntament.

L'exposició quedarà oberta a les deu del matí, i el veredict del concurs es farà públic a les quatre de la tarda, atorgant-se els premis següents:

Concurs de oullit

Primer premi, de 250 pessetes, ofert per la Generalitat de Catalunya.

Segon premi, de 100 pessetes, de l'Ajuntament de Gavà.

Tercer premi, Medalla d'Honor, de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

Concurs d'espàrrecs

Primer premi, de 150 pessetes, ofert per l'Ajuntament de Gavà.

Segon premi, de 100 pessetes, del Síndic Agrícola de Gavà.

Tercer premi, de 50 pessetes, de l'Ajuntament de Gavà.

Quart premi, de 25 pessetes, també del mateix Ajuntament.

L'Escola de Teixits de punt de Canet de Mar agraïx els donatius de maquinària i material

L'Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar, en la seva actuació fent a l'entusiasta de cada dia, aspira a donar a Catalunya el model de la indústria tèxtil. No cal dir que és aquesta la indústria catalana de més llarg i gloriosa tradició. La formació tècnica d'elements que va portant a terme aquesta Escola, no passa gens desapercibida per a les enses productores. Avui per a valorar tot l'abast d'aquesta formació, volem també col·laborar-hi per fer-la encara més eficaç. Podem donar avui una llista de les enses productores de més prestigi que han fet generosament donatius de material i de maquinària.

La Generalitat, que té tots els ulls en aquesta Escola de Canet, model de les escoles tècniques que caldrà crear, agraïx vivament el gest d'aquestes enses productores en nom de la indústria que n'és decisivament agraïda i dels obrers que en recullen el primer fruit.

Els donatius rebuts, són:

Una bobinadora de 20 fusos, de la casa R. Roig Cabanes, de Terrassa; una bobinadora de 6 fusos, de la casa Schweiter, de Horgen (Suïssa), representada a Espanya pel senyor August Ferrer Dalmau, de Barcelona; una màquina triestrua Jacquard de pany simple, a motor, semi-automàtica; tres màquines triestruas d'estudi, petites, de la casa Eduard Dubied & C. S. A., de Neuchâtel (Suïssa), representada a Espanya per la So. cietat Anònima Espanyola Dubied, de Barcelona; una màquina circular Jacquard de gran diàmetre, sistema Utópia, i una màquina circular per a la fabricació de mitjons de puny 1 & 1 i cameta en canel, sistema "Autoswift", de la casa Wildt & C. Ltd., de Leicester (Anglaterra), representada a Espanya pel senyor Henry Co-

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mes ...	3.00
Península Ibèrica, trimestre ...	8.00
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre ...	10.00
Països convinguts postal, id. ...	12.00
Altres països, id. ...	30.00

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 21 DE MAIG DE 1932

Persisteix als països més occidentals d'Europa el règim de mal temps amb pluges i tempestes a gran part de la Península Ibèrica, costes atlàntiques de França, Anglaterra i Escandinàvia, degut a un centre important de perturbació atmosfèrica, que està situat al sud d'Anglaterra amb tendència a internar-se al continent pels Països Baixos i Alemanya.

Les altes pressions constitueixen dos màxims anteciclònics, situats l'un a Itàlia i l'altre a l'Atlàntic, entre les Açores i Canàries, produint bon temps a l'Europa Central i Atlàntic des de les Açores fins al sud-oest d'Espanya.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

La nebulositat és general, plovent per Girona, Lleida i Pirineu; els vents són fluïxos i moderats i les temperatures suaus.

La màxima d'ahir tingué lloc a Serós, Santa Margarida i Tremp amb 26 graus, i a la mínima d'avui, a l'Estangento, amb dos graus sobre zero.

Les pluges més importants han estat de 12 litres per metre quadrat a Seira, 9 a l'Estangento i 7 a Capella.

Bloc del transeünt

Sr. Director:

"Voldria tenir la bondat de cridar l'atenció en el vostre diari sobre el detestable servei de correus que ens toca patir! Ens caldrien major quantitat d'estafetes escampades per la ciutat, que despatxessin durant tot el dia i que tots els serveis fossin perfectament i decentment rellatats; a l'administració central caldria que la rellatació guadora fos més abundant i encertada. Ara hom s'hi perd: no hi ha indicacions enllot, i quan hom les demana, hom no rep sinó lachones i confuses mitges paraules de mal humor i estem temptats de cridar d'odi contra el ciutadà que les reclama i que se sent disminuït davant d'aquella muntanya de mala voluntat."

E. A.

Sr. Director:

"No fóra possible que les nostres Autoritats fessin vigilar l'entrada i sortida de l'estació de Sagrada (M. S. A.) per evitar alguna desgràcia que passara qualsevol dia per entrar i sortir els autos i els camions a velocitats fantàstiques des de les set del matí a les set de la tarda? No fa gaires dies ja varem atropellar un home, i per ben poc a una senyora i un nen."

Els habitants que hi viuen (que també paguen càrrega i demés impostos) abans que passi l'inevitable, desistim de fer com el reglament de circulació, assent molt de dolre que la única vegada que veiem alguna autoritat és quan ens venen a portar el padró per les càrregues."

I. G.

wen, de Barcelona; un banc per a sis màquines de cosir especials per a gèneres de punt, de la casa Wertheim, Ràpida, S. A., de Barcelona; matèries colorants i productes químics, de la casa "Materias Colorantes, S. A.", de Barcelona; matèries colorants i productes químics, de la casa "Unión Química y Quím. S. A.", de Barcelona; lubricants de la casa Tarto & Vivanco, de Barcelona.

Cal esmentar també les cases L. Karmel i De Pierre, de Sabadell; J. J. Llanet, S. en C., de Barcelona, per llurs donatius d'estam, i les cases Dubied, de Neuchâtel (Suïssa); Stoll, de Reutlingen (Alemanya), representada a Barcelona pel senyor Josep Vilalta; Gresser, de Markersdorf (Alemanya), representada per Suc. d'Automòbils i Maquinària, S. A., de Barcelona; Silbur, S. A., de París, representada pel senyor Joaquim Serra, de Barcelona; Botifoll, de Barcelona (devanador), pels importants descomptes concedits en llurs ofertes de maquinària.

Municipi

La premsa i els ex-regidors

Un dinar al "Franca Fassio"

Ahir, acompanyats dels periodistes que fan la informació municipal, van dinar a bord del vapor italià "Franca Fassio", de la línia Barcelona-Génova, els ex-regidors jurats senyors Feliu Roure, Manuel Sabater, Josep Xicoy, Joaquim Degollada, el consignatari del vaixell Sr. Tomás Mallol ex-diputat de la Mancomunitat i el cap de la guàrdia urbana, Sr. Manuel Ribera.

Presidí el dinar, excel·lentment servit el capità del Franca Fassio, Gene Mezzano, a banda i banda del qual seien els Srs. Sarafana degà dels periodistes i l'ex-regidor Sr. Degollada.

Als postres, després que el company Fernández hagué llegit unes fantàstiques adhesions dels caps dels diversos partits representats en el dinar, el Sr. Degollada va explicar el motiu de la reunió. De temps, digué, els qui havien estat regidors jurats tenien ganes de reunir-se en un àpat de companyonia i aprofitaven el costum establert pels periodistes de reunir-se en un àpat mensual per fer coincidir els dos àpats sota l'hospitalitat del comú amic l'ex-diputat de la Mancomunitat, Sr. Tomás Mallol.

Parlaren després el consignatari del vaixell, després el més jove dels periodistes, Macià Pasqual, representant del més jove dels diaris, "La Humanitat", i finalment el capità Gene Mezzano. El dinar transcórré en mig de la més franca cordialitat i el majordom del vaixell, Sr. Eugenio Paone rebé vnànimes felicitacions dels comensals. Començà i acabà el dinar amb fotografies en les quals es podran notar els efectes benèfics d'un acte tan important.

Apat d'homenatge

Al restaurant del Parc, es va celebrar ahir a la tarda un àpat en homenatge al digne i intel·ligent cap de l'oficina de Padrons, En Bbñ Fernández, organitzat pels companys d'oficina.

A la tanfa prengueren seient el cap del Servei de Recaptació d'Arb. is Sr. Ascenci Portabella i altres funcionaris del nostre Ajuntament.

Va oferir l'apat, En Ramon Ferrera, que posà de relleu les moltes i merescudes simpaties que el Sr. Fernández s'ha fet seves en l'exercici del seu càrrec.

L'homenatge agrí la prova d'estimació dels seus companys.

L'acte va transcórrer en un ambient de cordial companyonia.

Un carnisser escarmentat

En vista de les contínues denúncies del Servei d'Inspecció i Provisions i a proposta del tinent d'alcalde president de la mateixa, Sr. Ventós, l'alcalde accidental, Sr. Casanoves, ha decretat el tancament indefinid de la botiga de carnisseria situada al carrer de Vallespin, 169, i li ha estat imposada la sanció màxima al seu propietari, Bartomeu Bonastre.

El Sr. Ventós està disposat a prendre la mateixa determinació amb tots els establiments de primera necessitat que, sense atendre'ls al màxim respecte al compliment de les disposicions vigents necessitin a llur obertura.

La història de la primera República

L'Aldcalde ha rebut del Sr. Antoni Puig Campillo, professor i corresponent de l'Acadèmia Nacional de la Història, de Cartagena, dos exemplars del seu llibre "El Camión murciano", contribució a la història de la primera república espanyola. Llibre del qual s'ha fet una edició reduïda i que el seu autor ha enviat perquè siguin guardats a l'Arxiu Municipal. Es tracta d'una obra interessantíssima, de tres-cents setanta cinc pàgines de text, amb anotacions minucioses i que serà continuada en altres volums, en els quals s'estudiaran els Govers de Figueras, Pi i Margall, Salmerón i Castellar, fins a la dictadura del general Serrano.

Concurs privat

Es fa avinent que fins al dia 30 del corrent s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment de l'Ajuntament plets de proposició per a optar al concurs privat d'instal·lació de tres comptadors suplementaris al Palau de Pedralbes, al tipus de 345'65 pessetes.

La revista de les forces municipals

L'alcalde accidental, Sr. Casanoves, ha assistit aquest matí a la revista de la guàrdia municipal muntada, guàrdies "motoristes i Cos de Serenos, la qual ha tingut lloc a l'avinguda Central de l'Exposició.

El tinent d'alcalde president de la Comissió de Governació, Sr. Giralt, ha manifestat als periodistes encarregats de la informació municipal que aquesta

LLIBRERIA CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3

Acaba de publicar-se l'interessantíssim llibre de

Dr. E. Mira López

MANUAL DE Psicología jurídica

Un volum il·lustrat amb 18 gravats

Preu: 17 Ptes.

FETS DIVERSOS

DONA MORTA A L'HOSPITAL

A l'Hospital de la Santa Creu ha mort Montserrat Cabot Miquel, la qual ingressà al dit establiment atacada d'intoxicació greu, el dia 19 del corrent.

ROBATORI

Al carrer de Roger de Flor sortiren al pas de Lluís Puig Ferrat, que portava un paquet de gèneres, tres individus que, després de donar-li una forta empenta, que el féu caure a terra, li prengueren el paquet.

L'import del robat ascendeix a 350 pessetes.

Els lladres aconseguiren fugir.

ROBATORI DE RELLOTGES D'OR

D'una de les vitrines de la Casa Jorba es notà la falta de tres rellotges d'or, valorats en 500 pessetes.

Per verificar la substracció es valgueren els seus autors d'unes claus falses.

ESTRANGER INDOCUMENTAT

A la Via Laietana fou detingut per infrondre sospites, el subdit belga Perman Vanhater, el qual no portava cap document que servís per a la identificació de la seva personalitat.

El dit individu serà proposat per a l'expulsió d'Espanya.

ROBATORI A UNA AGENCIA DE TRANSPORTS

Durant la matinalada d'ahir es cometé a l'agència del carrer Ample, núm. 12, un robatori amb escalament, que posà en comunicació el local de l'agència, situat a la planta baixa, amb el pis entresol de la finca.

Segons el propietari de l'establiment, s'emportaren els lladres gèneres per valor de cinc mil pessetes i 400 en metàl·lic.

EN FUGIR DE LA GUARDIA CIVIL, ES TIRA DALTABAIX D'UN PONT

A les primeres hores de la matinalada d'ahir es veié, prop de l'estació de Sant Andreu, de la Companyia de M. S. A., que un individu intentava saltar la paret de la casa denominada "Can Serret".

En cridar-li "al·lo" una parella de la guàrdia civil, fugí, perseguit per aquells, i en arribar al pont que hi ha prop de la dita estació, es tirà confiant en la poca alçària, però en caure es produí diverses lesions, que li impediren continuar la fugida.

Recollit per la guàrdia civil, se'l portà al dispensari de la barriada, on digué que es deia Ricard Roma Roig, té 32 anys i habita al carrer del Migdia, núm. 8.

Li foren apreciades diverses lesions, entre elles, luxació de la munyeca dreta i fractura del cubit del mateix costat, que foren qualificades de pronostic reservat.

Després d'assistir se'l traslladà a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

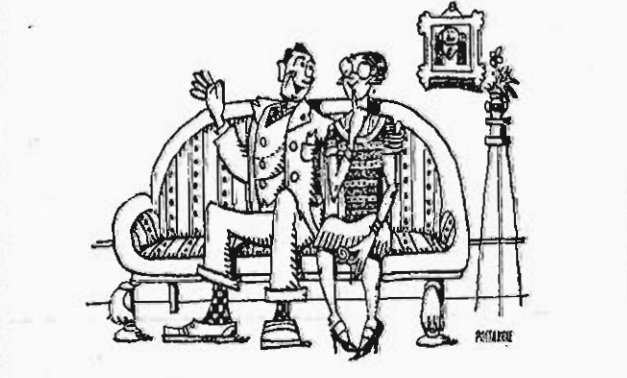
UN ADMINISTRADOR QUE FUGI

Na Trinitat de Dalmases ha denunciat que ha fugit l'administrador d'una casa propietat de la denunciante, sense liquidar-li mil pessetes que havia cobrat de lloguers.

UN QUE VA NEGAR-SE A PAGAR

La policia ha aconseguit detenir Marian Ortiz Ropero, el qual, en companyia d'altres dos, estigué fa uns quants dies en un establiment, negant-se després a pagar el consum, engint-se funcionaris judicials.

En ésser detinguts els seus companys, Ortiz aconseguí escapar-se. Ha estat posat a disposició de l'autoritat judicial.

— Ara sí que ens casarem... Guanyaré els diners a cabassos...
Figura't que m'estableixo d'instal·lador i venedor de "BOMBES VERTAS".

(Corrali) Vendo i installo "Bombas Vertas" de un neyey humillorake perque equival a abastament un producte excellent, sollicitat amb entusiasme per public.

Vida religiosa

Sants d'avui. — La Santíssima Trinitat. Santa Elena, verge; Santa Rita de Càssia, vídua, i les Santes Júlia, verge, i Quirter, verge i màrtir.

Sants de demà. — Sant Desideri, bisbe; Sants Eutiqui i Florenci, menjos, i Sants Epitaci, bisbe, i Basileu, màrtirs.

Quaranta Hores. — Avui: Església de Nostra Senyora de Llordes (Fontbonrada, 35).

Hores d'exposició. — Avui: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església, de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Comunió reparadora. — Avui: Església del Agonitzants.

Demà: Església dels Pares Franciscans.

Cart de Maria. — Avui: Visita a Nostra Senyora del Consol, a Sant Agustí, privilegiada.

Demà: Visita a la Mare de Déu de l'Estrella, a Santa Anna, o dels Reis, a la Basílica del Pl. Adoració Nocturna. — Avui: Torn del Puríssim Cor de Maria.

Vetlles en sufragi de les

Vies urinàries

PELL - MATRIU - PROSTATA - IMPOTENCIA DIETARIA - BAIGS X - ELECTROTHERAPIA

Dr. QUERNU DE ARELLANO. - Rda. Centre, 18 (davant Udió), de 10 a 1 i de 4 a 6

CINEMA

No es pot eliminar el protagonista

per

Angel Ferran

L'esnobisme, que s'ha d'alimentar constantment de novetats per no defallir, ha trobat en els nostres temps un aliment substancial i abundant en el truc descobert pels Soviets del fer desaparèixer la personalitat del protagonista sota l'allaiv invencible de les multituds. En el teatre, en el cinema, en la política, els Soviets tenen un gran interès a fer creure que les coses no les fa un home sinó tot un poble i no es cansarien de presentar-nos casos i exemples si en trobessin, per demostrar-nos que l'individu ni és res i que la multitud ho és tot.

Això, a l'esnob de tots els països li ha fet un gran servei, perquè ja començava de trobar massa casolà això d'entusiasmar-se o d'emocionar-se per les gestes i per les triflucades d'una persona que produïa els mateixos efectes en multituds exageradament nombroses. Li calia alguna cosa nova i, el truc d'invertir els termes, una multitud que entusiasta i emociona (de vegades no entusiasta ni emocionada, només cansa) unes quantes, unes poques persones. El semblava un truc meravellós, no vist mai i, per tant, fet expressament per al seu ús particular.

Quina cosa tan meravellosa, exclamà, un film sense protagonista! Les masses, els pobles, es deia, són els veritables protagonistes. I jo sóc l'únic capaç d'apreciar-ho — jo i, afegeix modestament, uns quants més en tot el món.

Segons l'esnob, els Soviets han inventat el truc de les multituds per servir-li un plat nou a ell. Però a Rússia ja és una altra cosa. A Rússia ha calgut suprimir els protagonistes en el cinema per amagar els protagonistes en la política... aquell film que com una cosa feta expressa per ell és xurrapat amb deficiència, no exempta sovint de ganyotes d'avoriment, per al nostre esnob, a Rússia és en ranxo de la genteta.

Però, en realitat, aquest aspecte de la qüestió no interessa. El veritablement interessant és d'examinar si és possible d'eliminar el protagonista i repartir-ne el paper a tota una multitud.

El protagonista, en un film, en una obra teatral, en una novel·la és aquell personatge que porta l'acció principal o en sofren les conseqüències, però, sobretot, és aquell que es troba més a prop dels ulls i de l'esperit de l'espectador: és aquell que penetra l'espectador, se'l fa seu i s'hi substitueix. Des d'aquest moment, el veritable protagonista és l'espectador, que viu la mateixa vida del personatge, identificant-se'n, directament, en la novel·la, a través de l'actor que l'encarna en el teatre.

CARNET CINEMA-TOGRAFIC

Una vegada hi havia un cartierista. Com que els carteristes no podrien viure si els rics no es deixessin arravassar les carteres, i aquests no existien si els Bancs no s'encarreguessin de proveir de bitllets les abutades butxaques dels rendistes, així tampoc les grans entitats bancàries no tindrien vida si no existissin els audaçs animadors de negocis capaçs de mobilitzar les grans reserves confiades als Bancs per a produir el moviment industrial del món.

Però moltes vegades es dona el cas que els termes se subvertixen i són els grans animadors de negocis els que despullen directament els Bancs i deixen en la més miserable de les inopies els pobres carteristes, que no saben ja com guanyar-se honradament llurs modestos menestres.

Aquest problema és el que es descabdella en la pel·lícula "Feste-ric aviat", en la qual un carterista i un financer constitueixen una societat per accions que acaba realitzant els més fantàstics negocis de què es té memòria als mitjans de Wall Street. William Haines, Jimmy Durante, Ernest Torrence i Leila Hyams s'han unit per a fer les delícies del públic en la pel·lícula "Feste-ric aviat".

Aquest film, de Metro Goldwyn Mayer, serà estrenat dilluns al Coliseum.

Al PubliCinema han començat a ésser projectats els "Reportatges Fox Movietone Cinéac" i el "Noticiari" i "Magazine" de la setmana present. Com sempre, són pel·lícules informatives que contenen les notícies més actuals. D'aqueixes notícies, cal esmentar especialment les de França, amb els honors fúnebres dedicats a M. Doumer i l'elecció del nou president, M. Lebrun.

La principal pel·lícula del programa és la Catifa Mágica Fox "La casa de la balena", gràcies a la qual, embarcats en un balener japonès, assistim a la persecució i mort del formidable octopi — tan corulent que per cap altre animal no és avantatjat — en aigües de la mar de Bering, a la banda més propera a l'oceà Glacial Àrtic. La visió de la casa és completa, des que la balena és descoberta pels broils d'aire humit

nema o en el teatre. Es per això que, si en la novel·la l'autor és sempre amo del protagonista, en el teatre i més en el cinema, aquest és suplantat d'evagades per un personatge secundari, al qual un actor ha comunicat una vitalitat més intensa que s'apodera de l'espectador i el desvia del camí que l'autor li traçava.

Quan el protagonista és una multitud, és a dir, quan el primer motor d'aquesta multitud ha desaparegut arrossegat pel nombre i quan encara aquesta multitud no s'ha desitiat en individualitats, l'espectador, que és un individu, no es pot sentir identificat amb el protagonista si no es converteix en públic, és a dir, d'un tot que era, en una part, d'un altre tot. Però com que això no és possible sense un aglutinant prou poderós, i la idea que mena la multitud del film rares vegades es pot trasplantar a la sala d'espectador, si no se sent lligat als altres per una emoció comuna — primària — o per un ritme violent, es troba desligat, desamparat i experimenta la sensació d'angoixa del qui rep a la cara una galleda d'aigua, que no pot engolir, molt diferent de la d'enfòria que sent el qui neda en un gran espai d'aigua com si diguéssim la diferència que hi ha entre la sensació de sentir-se envoltat o bé sentir-se dissolt (compresió en un cas, expansió en l'altre).

Una multitud pot ésser només compresa per una altra multitud, és a dir, per un públic, per un espectador com a part integrant d'un públic no per un espectador com a individu complet. Com a tal, suporta la força de la multitud, experimenta la sensació de l'amenaça d'aquesta força, però no comprèn. Com a individu que és, cerca, en la multitud, l'individu, el cas particular. I els mateixos directors no es poden sotstreure a aquest impuls i ens donen constantment el primer terme, individualitzen allò que era una massa i no poden estar-se de seguir amb l'objectiu l'individu que han escollit, com si fos una preparació per al microscopi. Inconscientment creen el protagonista, el cas particular dintre del general per no ofegar-se en el panorama, en l'ocell humà.

Els prou voldrien evadir-se'n, prou voldrien no donar més que multituds i les gestes de les multituds: però la naturalesa, que repugna al buit, els porta constantment a particularitzar, a complir les generalitats amb casos concrets, individuals i, quan sembla que s'han pogut evadir d'aquesta llei, és quan cauen en el parany i omplen tot el film de la pròpia personalitat: el director és l'únic, el constant protagonista.

DEMA ESTRENA al FANTASIO

La darrera presentació d'aquesta marca en la present temporada Film interpretat per

WILLY FORTS i BETTY BIRD

que surten dels seus orificis nasals fins al desembarcament a Kamaishi (Japó), i produeix a l'espectador una impressió de realitat que res no té de comú amb les "pesques de la balena" fingides a Hollywood o preparades en les pel·lícules argumentals.

LAMPARES CRISTALL BOHEMIA

ESPECTACLES

LA MODA INFANTIL

per

CARLOTA SINEU

La moda infantil forçosament ha de seguir les mateixes tendències de la moda general, defugint, naturalment, totes les exageracions que tan poc consonarien amb la ingenuïtat dels infants.

Així es veuen molts vestidets ajustats i amb cos curt. Les falidilles són, però, ben folgades i curtes sempre: les dues coses que més afavoreixen les nostres menudes.

En aquest temps encara els vestidets es completen amb jaquetes o abriguts lleugers, sovint en tons adients o iguals a algun dels que integren el colorit del vestit.

Les mànigues ranglan, reals o simulades, i els canesús amb petites mànigues, són molt abundosos.

Hem vist per a nenes de dos a vint anys un vestidit ben gentil: en seda estampada amb una peça-canèsu en punxa, davant i darrera, que es continua en unes curtes màniguetes. L'escol, punxat també. Tot vorejat amb un cordonet en to adient al dominant a l'estampat, que forma un senzill dibuix geomètric. La falidilla porta un plec buit davant i darrera que s'obra sota mateix de la punxa del canèsu.

I un altre, igualment en seda estampada, amb un petit canèsu recte — que també forma unes curtes mànigues — amb escol rodó, tot vorejat amb un bitxet de to contrastant. Corda al davant, sota un altre blai-xet, al mig del canèsu. A banda i banda d'aquest baix porta tres botonets, com també al baix de cada mànega. Per a més grandetes, un elegant

vestidit en georgette amb grans flors de tons vius. Mànigues molt curtes i bufades. Un llag a l'escol, allargadet de muscle a muscle. El cinyell, que subjecta el cos curt i fluïxet, també es corda amb un llag. La falidilla porta davant i darrera un *parmesu* de no gaire amplitud en la part inferior, que s'aixampla a l'altura de les caderes per emmotllar-les estretament. Als costats queda aquesta falidilla una mica acampanada.

Un altre, en seda florejada, en tons clars. El cos va guarnit amb un *fichu*, vorejat d'ondes, que baixa sobre els braços i queda obert al davant, on porta un llag. L'escol, poc accentuat.

A la falidilla, una peça curleta, en punxa davant i darrera, va cenyida a les caderes. Sota d'ella la falidilla pren molta amplitud, i forma amples *godets*.

Al gravat, a la banda superior esquerra, un bonic vestit bicolor: en crepe estampat en tons marró i verd sobre el fons groc del vestidit. El poden completar un abrigut groc o marró i un capell de feltre del mateix color de fabric.

El següent es pot confeccionar en llaneta fina, en color blau. La falidilla, a plecs, va muntada sobre una peça llisa, i el cos forma bolero. Les mànigues i l'escol es guarnixen amb uns volantets de piquer.

Al centre, una bonica combinació ben apta per a bicolor. Pot confeccionar-se en seda estampada la falidilla-cosset, i en llisa la bruseteta, o bé tot en seda llisa, però en dos tons distints. Uns blausos en color viu i

uns botonets són l'únic guarniment.

A continuació, un vestidit de llana fina, blau-mari, amb collet i peto a plecs en crepe de tina blanc. El cos queda molt ajustat. La falidilla, tallada en forma, va muntada amb frunzits. Formen les mànigues dos volants sobreposats.

El model de la dreta és un conjunt en llaneta ratllada, amb bolero — que arriba ran de cinyell — i ferma dura molt original que continua a la falidilla. Coll *écharpe* molt nou.

I ara per a vosaltres, lectores: A l'esquerra, falidilla que es continua sobre una bruseteta de seda estampada, — en forma de peça triangular, amb tirants.

A la dreta, bruseteta de crepe georgette amb coll *écharpe*. La falidilla arriba molt amunt, i la peça que la cenyix a la cintura és ben original. Amb les mànigues i la falidilla blau-mari, i el cos blanc, resulta una bonica combinació.

Uns capells de palla: el de l'esquerra és en fi *paillason* negre, guarnit amb plomes vermelles. El de la dreta és de *bakos* blau fosc amb cinta blanca. Al centre, una original boina de *celofana* negra amb uns flors rosades al darrera.

I unes fantasies: coll i punys, molt d'ara, que poden confeccionar-se en *bisot*, *organdi* o crepe; i conjunts de sabates i portamonedes. El de l'esquerra, en pell de ferra, és d'esport. El de la dreta és en *lamé* d'or, guarnit amb perles i *estrass*, per acompanyar un vestit de nit.

CARLOTA SINEU

El mal de cap desapareix de seguida amb el VERAMON, calmant de dolors eficaçíssim, recomanat per les primeres autoritats mèdiques. No perjudica mai.

Tots de 10 i 20 tablettes. Sotbe de 6 tablettes.

VERAMON

CARNET CARNET MUSICAL TEATRAL

EL CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

La Banda Municipal donarà el seu XXXIV concert simfònic popular al Palau de Belles Arts avui, diumenge, a un quart de dotze del matí, interpretant el programa següent:

I.—Wagner, "L'holandès errant" (Obertura); M. de Falla, "L'amor bruixot" (Suite); a) Introducció, Cançó de l'amor dolgut; b) Dansa del terror; c) El cercle màgic; d) Dansa ritual del foc; e) Fantasia; f) Cançó del foc-follet; g) Dansa dels jocs d'amor; Final.

II.—Beethoven, "Concert núm. 4 en sol" major, per a piano i orquestra; I. Allegro moderato; II. Andante con moto; III. Rondó. Piano, Carlos K. Corma. — Wagner "Els mestres cantaires", preludi del primer acte.

Col·laborarà en aquest concert el jove pianista Carlos K. Corma.

L'ingrés serà lliure, com de costum, i l'accés del públic al gran saló de festes del Palau de Belles Arts s'efectuarà per la porta principal.

Es recorda al públic que les portes del gran saló de festes restaran closes durant l'execució de les obres, i es prega a les persones que arribin després de començada l'execució d'una obra que, per respecte als oients i als artistes, s'abstinguin d'intentar de penetrar a l'esmentat saló fins a l'acabament d'aquella.

...

Avui, diumenge, tindrà lloc el segon dels concerts complementaris del curs actual, organitzats per "Audicions Intimes", secció de l'"Associació de Música da Camera". Està confiat a la notable concertista de piano Isabelle Martí-Coll, amb un programa de la més alta qualitat artística. El concert començarà a les onze del matí, a la Sala Mozart.

Els inscrits a "Audicions Intimes" rebran llurs invitacions per correu. Els altres socis de l'"Associació de Música da Camera" podran retirar-les a l'Unió Musical Espanyola, Passeig de Gràcia cantonada Aragó, dissabte vinent, dia 21, de les cinc a les set de la tarda, contra presentació del darrer títol de soci i sense pagament de quota de cap mena.

...

Avui, diumenge, audicions íntimes, secció de l'"Associació de Música da Camera", dona el segon concert de la sèrie complementària, confiat a la notable concertista Isabelle Martí Coll, que donarà un recital de piano amb el magnífic programa següent: Primera part: "Prelude pour la Virginale", Gibbons; "Tic-toc-toc" ou Les Maillottins, F. Couperin; "Sonata op. 24, Weber. Segona part: "Rondo capriccioso", Mendelssohn; "Minuet", A. Laporta-Astort; "Fent camí", J. Pahissa; "Le ruisseau et l'oiseau", A. Marqués; "Romantica", J. Borràs de Palau; "Paísatge", J. Serra; "Dansa de la pastora", E. Halfter; i "Invitació al vals", Weber.

Aquest concert tindrà efecte a la Sala Mozart a les onze del matí.

...

Degut al gran nombre d'aspirants que es presenten al concurs de violoncel·la per a l'obtenció del Premi Parrramon, assenyalat per al dia 24 del mes corrent, el Jurat ha acordat avançar una hora la celebració de l'acte, el qual començarà puntualment a les tres de la tarda.

Hom prega als concursants la seva presentació un quart d'hora abans de l'hora.

El Jurat, constituït pels quatre professors de violoncel·la senyors Antoni Planàs, Ferran Pérez i Prió, Gabriel Rodó i Santis Sagrera, serà presidit pel mestre Lamote de Grignon.

...

Després d'una brillant "tournée" per Itàlia, Holanda i Alemanya, ha tornat a Barcelona el clavicembalista Macari Santiago Kastner. Les seves pròximes "tournée" s'estendran fins als països escandinaus, on actuarà igualment a favor de la música espanyola.

Per finir el curs actual, el Patronat Ardevol organitza tres audicions a la Sala d'Audicions de la casa Ribes. La primera d'aquestes se celebrarà

Demà, dilluns, dia 23 de maig de 1933, a les deu en punt de la nit, la Companyia Belluguet representarà tres "entremesos" de Cervantes, al Palau de la Música Catalana, a benefici de l'hospital de la Creu Roja i del Rober del Nen Jesús de Praga: "El juez de los divorcios", "El retablo de las maravillas" i "La guarda cuidadosa". El retablo de las maravillas anirà precedit d'una conferència a càrrec de Joaquim M. Nadal. Col·laboraran en "La guarda cuidadosa" la cantant Na Mercè Plantada i el concertista En Josep Caminalà.

Mort d'un cinematografista

Ahí a la tarda tingué lloc l'enterrament del nostre veí i amic Enaquiel Moltes, de llarga anys lligat a la indústria del cinema, en la qual com a redactor de títols s'havia donat a conèixer i havia guanyat un merescut nom per la discreció i l'acurat del seu treball.

Home de gran cultura i agradable tracte, la seva mort ha sorprès dolorosament a tots els que el coneixien, entre els quals comptava generals simpaties.

Rebi la seva distingida família el nostre més sincer condol.

Retorn de Mallorca

El mestre Font Palmerola ha tornat de Mallorca, on ha donat, amb gran èxit, diversos concerts, entre ells, un a les Coves del Drac.

Govern Civil

Normalitat al Port

Ahí va muntar-se un servei de vigilància al moll del carbó, en previsió d'incident. La contractació s'efectuà lliurement.

Denúncia contra un Sindicat per decretar el pacte de la fam

Ricard Climent Montagut, de trenta-tres anys, presentà una denúncia a la policia contra la Directiva del Sindicat Unic de Rentadors de Cotxes i Automòbils, a la qual acusa d'haver-li declarat el "boicot" perquè no pogués trobar treball a tot Espanya.

"Hernius"

Venç totes les hèrnies

Basant-nos en l'anatomia humana, hem creat el meravellós aparell HERNIUS, que no és un aparell quirúrgic, sinó un element dotat de vida pròpia que en poques hores i sense la més petita incisió quirúrgica, venç totes les hèrnies TOTALS, DESAPARICID, per antiga i voluminoses que siguin.

Els científics aparells HERNIUS són els més lleugers, els més còmodes i els únics que no necessiten elàstics de cap mena, per ésser construïts arduament per a cada dolença i sobre molles anatómiques de la regió malalta.

Visita de 10 a 11 de 4 a 7. Postes de 10 a 1. Aragó, 377, entll. (davant del Balneari del Passió de Gràcia). Telèfon 78330. — Barcelona.

GABINET ORTOPÈDIC "HERNIUS" (SALVADOR DE L'HERNIAT)

avui, diumenge, a les sis de la tarda, sota el programa següent: "Trío en re", per a corda, Beethoven; "Sonata en do", per a violoncel·la i piano, Saint-Saens; "Sonata en la", per a violí i piano, César Franck. Aquesta audició va a càrrec dels concertistes Mercè Fabrè de Chacopino, Carme Plaça, pianistes; Robert Plaça, violinista; Ricard Boadella, violoncel·lista; Cristòfol Cabrer, violonista.

VISTA D'UNA CAUSA

Contra el xicot que va tirar la pedra al Congrés

Madrid, 21. — A la Secció quarta de l'Audiència ha continuat avui la vista de la causa contra el jove que tirà una pedra al Congrés. El defensor, senyor Barrera, començà el seu informe referint-se a la comunitat espiritual que té amb el fiscal acusador i recordà els temps en què junts recorrien per les aules universitàries.

Reconeix que el senyor Granados li ha facilitat en gran manera la tasca que ha de desenvolupar amb motiu d'aquesta causa.

Estudia les circumstàncies existents de l'article 8 del Codi Penal, dintre de les 1111, es troba Angel Escribano, la responsabilitat del qual no és atenuada, sinó negada per l'informe pericial.

Està conforme amb el fiscal en la descripció del fet, i agraeix la situació que ha fet del processat.

Estudia l'atemptat assenyalant les particularitats que el fiscal s'ha val-

Proves d'un tractor... que pot ésser convertit en carro d'assalt

Madrid, 21. — Davant el ministre d'Agricultura, senyor Marcel·lí Domingo, els sots-secretaris d'Obres Públiques i Agricultura; director general d'Agricultura; director de l'Institut Nacional Agronòmic; una comissió de l'arma d'artilleria, i nombrosos invitats s'han efectuat les proves oficials d'un tractor de producció nacional fabricat a Trubia, el qual té la particularitat de poder ésser convertit en carro d'assalt.

Tant les proves del dit tractor, com a element auxiliar d'artilleria, com per als treballs agrícoles, han donat un resultat plenament satisfactori.

Entre altres proves ha realitzat la de "passar per terrenys de pendents molt pronunciades, pujant i baixant per aquestes sense que la màquina mostres en cap moment la possibilitat de no poder assolir el fi perseguit.

L'inventor del tractor, senyor Julià, ha estat molt felicitat.

Després, a l'Escola d'Agricultura, els invitats han estat obsequiats amb un reficre.

El senyor Urgoiti millora

Madrid, 21. — Es troba en franca millora el senyor Nicolás María de Urgoiti, i si no sorgeixen complicacions, go que cada vegada és més improbable, dintre pocs dies es trobarà el dit senyor completament restablert.

El Comitè d'Economia Nacional

Madrid, 21. — El Comitè Ordenador de l'Economia Nacional estarà integrat pels senyors següents:

Santiago Valiente Oroquieta, Manuel Rabenold Bordoy, Cruz Galas-tegui Unanuno, Rufino Hidrujo Botija, Ricardo Rodríguez Pastor, Antonio Daviguiz Díaz Calviarte, Ramón González Peña, Narciso Ullastres Coste, Angel Estera Bardia, Luis Sánchez Cuervo, Enrique Rodríguez Mata, Pedro Gual Villapin, José Serran, Bonastre, Antonio Valcarlos López i Antonio Prieto Vives.

LA FUGA DE PABLO RADA

Gestions de la policia a Còrdova

Còrdova, 21. — Existeixen sospites que el mercader Rada ha estat a Còrdova i que es presentà a l'acció a retirar una mercaderia registrada a nom d'una altra persona.

Malgrat haver estat signat el talle, no s'ha pogut treure la mercaderia.

Sembla que hi estigué acompanyat de dos individus les senyes de quals coincideixen, pels retrats publicats per la premsa, amb altres evadits.

Sospita que hom el veié acompanyat d'un individu veí de Còrdova.

La policia ha començat les gestions procedents.

A Puerto de Santa Maria

Puerto de Santa Maria, 21. — Ha estat nomenat jutge especial per entendre en la fugida de Rada i els seus companys, el magistrat de Càdiz senyor Ríos Sarmiento.

També ha arribat el president de l'Audiència per a obtenir impressions personals sobre l'assumpte, amb dos inspectors de la direcció, per entendre en les responsabilitats que puguin derivar-se de l'afer.

Detencions

Sevilla, 21. — A la carretera de Morón a Montellano han estat detinguts dos evadits del penal del Puerto de Santa Maria.

El servei l'ha fet la guàrdia civil. Els detinguts s'anomenen Plácido Martín i Manuel Muñoz, veïns del poble de Hérzera, que complien

ESPAÑA

EL DEBAT DE L'ESTATUT

El discurs del senyor Lerroux no ha satisfet a les esquerres ni a les dretes, però és elogiat per la premsa de centre

"El Socialista" diu que el lider radical està assistint als seus funerals

Madrid, 21. — Tots els periòdics de diuen avui articles comentant el discurs pronunciat al Parlament pel Sr. Lerroux.

A part d'"A B C", "El Debate" i "El Socialista", els altres li tributen elogis.

"A B C" diu:

"El discurs del Sr. Lerroux ha complacido al gobierno, a las aerupaciones republicanas y a los catalanes. Claro está que no podía complacer a la opinión pública, al país entero, que repugnan la totalidad del Estatuto y han de caer en el vacío sus afirmaciones unitarias y sus reservas sobre algunos particulares del proyecto.

No esperábamos ni comprendemos que nadie pudiera esperar otra actitud y otro discurso.

Esclavo de su culpa, como los demás organizadores de la revolución, el Sr. Lerroux está en la corriente de la compenenda y a la compenenda tienen que sucumbir todos los que suscribieron el pacto de San Sebastián y los que más hagan y se esfuerzan por librarse del compromiso con reatos, gestiones y desahogos, tendrán que votar la esencia del Estatuto.

"El Debate", després de comentar tot el discurs del Sr. Lerroux, pas a pas, sota els seus punts de vista, acaba dient:

"A l'entendre sonar aplausos generals. No anant de la dretcha. Resumint: decepció total en el fons de les esferes. Per fora, victòries i aplausos.

"El Socialista" comença dient:

"El Sr. Lerroux ha de iniciar sempre sus discursos con unas palabras justificativas diciendo por qué calló hasta entonces y se acabó el discurso, hasta otro, hasta que la opinión recuerda que el jefe de los radicales lleva mucho tiempo sin hablar y más tiempo todavía sin decir nada.

He aquí, en dos palabras, la historia de las trascendentales intervenciones oratorias dentro de la República de un hombre que, como Leonidas, asiste a sus propios funerales políticos.

Després afegeix:

"Don Alejandro Lerroux es exclusivamente víctima de sí mismo. Le faltó siempre sentido político, y le faltan hoy condiciones de estadista.

En la monarquía pudo ser para algunos republicanos una esperanza, en la República es ya un anacronismo. El caudillo radical ha defraudado. Per últim diu:

"La oración de ayer pronunciada en las Cortes por el Sr. Lerroux, desafortunada desde todos los puntos de vista, no convenció a nadie.

Se le exigía al jefe de los radicales que trazara su posición con respecto al Estatuto catalán. El Parlamento anarquista alarmando de diputados. En el banco azul, todos los ministros. H-ba expectación propia de una solemnidad, pero el Sr. Lerroux, con su sentido retrospectivo de la política, sólo tuvo voces para aludir al pasado: las reves Católicos, el Pacto de San Sebastián, y desde luego su actividad como candidato en Barcelona, en aquellos tiempos en que llevaba las colores nacionales en la cinta del sombrero, y elevando en su torre la bandera española y al lado las cuatro barras de la bandera catalana.

"Ahora", després d'assenyalar els manifiestes servils que va prestar albir a la República el Sr. Lerroux, diu que la intervenció del Sr. Lerroux ha contribuït a que el debat sobre l'Estatut català es desenvolupi en termes de neutralitat i moderació. El seu discurs i el moment anteriorment pel Sr. Lerroux, van fer que la discussió, que en sessions anteriors havia boiat de to, torni a cobrar l'altura necessària per al problema s'entendia tractat en tota la seva integritat.

La crítica mesurada i en general centrada, que el cap dels radicales ha fet del debat, és un model de crítica política i formal.

"El Sol" troba insuficient la posició adoptada pel Sr. Lerroux, i diu que només en un país en la inconsciència més absoluta podria ésser els moviments de l'opinió política en zones bastant amples, s'ha pogut pensar

Opinió del Sr. Albornoz

Madrid, 21. — En la conversa que ha sostingut aquest matí el senyor Albornoz amb els periodistes, es referí al discurs que pronuncià albir a les Cortes el senyor Lerroux.

Com vaig dir, estava segur que en el discurs de N'Alexandre no es complirien els auguris que havien fet molts, perquè el senyor Lerroux posseeix un caràcter d'autèntic republicà i a més es fa càrrec de les circumstàncies.

Comencem que el discurs hagi decepcionat certs elements, que més que un discurs esperaven una arma per a esgrimir contra la República.

Segueix creient que la fórmula política governamental del moment és la conjunció republicano-socialista; però això no s'oposa a la solidaritat de les forces republicanes que en tot moment calgui al règim.

Així, a més, obre camí a altres solucions que puguin ésser necessàries.

El que segueix veient difícil és la formació d'una dreta republicana, perquè els elements pròpiament de la dreta no són republicans, i els costarà un gran esforç d'adaptar-se a la República.

Amb el temps no dubto que hi haurà una força de dreta republicana, però formar-la avui sense enyorança d'altres temps passats hauria de declarar que seria molt difícil.

Una autocrítica

Madrid, 21. — "Heraldo de Madrid" ha obtingut les següents manifestacions de N'Alexandre Lerroux:

"Ya sabía yo de antemano que lo que había de decir en la Cámara no parecería bien a todo el mundo y por consiguiente no me extraña la diversidad de opiniones; por el contrario, me sorprende el gran número de felicitaciones y manifestaciones de conformidad con mi tesis que recibo.

Todos los que conozcan los entresijos de la política saben las dificultades que atraviesa más que la República el Gobierno y la trascendencia que éstas pueden tener en el orden público, y en tales circunstancias el primer deber para los que ocupan una tan fuerte posición como la mía es contribuir a que no se quebrante más el orden público ni a que se desprestigie el principio de autoridad.

Así, pues, los que han rechazado de menos una acción violenta contra el Gobierno es que no sienten el deber como lo siento yo; es que anteponen la satisfacción de sus pasiones personales a la pasión por el bien público.

Por otra parte, yo no he de provocar cierto género de campañas, pues yo he procurado actuar, dentro y fuera del Parlamento, de manera que cuantos conocen de cerca el partido radical vean que yo sigo siendo un hombre de izquierda y que si un día el Poder viniera a mis manos, con un criterio de izquierda resolvería los problemas que requiriese urgente resolución, todo lo cual considero perfectamente compatible con la serenidad y ecuanimidad en la forma de proceder.

Creo que ha de respetarse la libertad individual como ha de respetarse la conciencia pública, y así si gobernase lo haría con autoridad bastante para que se respetasen todas las creencias y en lo posible tolerante con todos los que en su actuación pública no atenten contra la estabilidad de la República, contra el orden, contra la ley y contra la autoridad.

—Ha advertido usted que los más adversos son los elementos de la dretcha y los socialistas?

—No me extraña que las derechas hayan manifestado una opinión adversa para mí, aun que debo declarar que lo han hecho en términos de corrección i consideración, que agradezco.

Lo que lamento es que las izquierdas democráticas republicanas y las que la rebasan para pertenecer a la social, procedan de otra manera, y he de recomendarles que aprendan de las derechas cortesía y buena educación.

Mis palabras no son una protesta contra determinados elementos, pero sí he de decir que estoy acostumbrado a ser respetado por la opinión pública, y sólo lamento que un partido de tanta importancia muestre a la luz del día el divorcio que existe en la manera de producirse y de tratar las cuestiones políticas que se evidencia entre sus dirigentes y sus dirigidos.

Opinió del senyor Hurtado

Madrid, 21. — N'Amadeu Hurtado ha fet les següents manifestacions a "Heraldo de Madrid" sobre el discurs del senyor Lerroux:

"Magnífica pieza oratoria. Alborio Magnífica pea oratoria—diu N'Amadeu Hurtado.

El que més estimo d'aquest discurs és la visió àmplia de l'assumpte i el desig de concòrdia que posà en tractar de l'Estatut.

—No obstant, formulà algunes objeccions.

—Sí, però són més aviat de forma que de fons.

En el discurs del senyor Lerroux hi havia una gran cordialitat.

—Què us sembla més detestable de la intervenció del cap dels radicales?

—L'emoció amb què recollí la meua al·lusió a la seva intervenció en la política catalana i el seu assentiment a la meua afirmació que ell començà la seva actuació política amb un partit d'evident segell anticatalanista.

—Certa premsa parla del to agre del vostre discurs.

—No hi ha tal acritud — respongué el senyor Hurtado. Bé ho saben els que em sentiren.

SENYORA: Exigiu sempre el millor

Els Sabons

Barangé

per a rentar us donaran completa satisfacció

LA LLEI AGRARIA

Aclariments del senyor Marcel·lí Domingo

Madrid, 21. — Veig que alguns periòdics —ha dit el senyor Marcel·lí Domingo als periodistes— han donat una interpretació equivocada a les paraules que vaig pronunciar al saló de sessions, amb motiu de la reforma agrària.

En forma clara i categòrica, vaig dir:

Que sobre l'essència del projecte jo admertia, i així ho aconsellaria a la comissió, totes les esmenes que vinguessin a completar, a perfeccionar, a depurar el projecte.

Es a dir, que sobre les bases que assenyalen l'orientació i la finalitat del projecte, jo acceptaria totes les suggericions que tendeixin a donar a les aplicacions d'aquestes bases una major eficàcia i una major justícia.

Però això no significa retirar el projecte.

Aquest darrer projecte, s'ha actuat tenint en compte que els vots particulars que havien estat presentats als projectes anteriors i dels quals s'han incorporat al nou projecte algunes idees.

El meu criteri, en resum, és que ha de donar-se tota amplitud a la discussió i que quantes esmenes procedixin del sector que procedeixen, siguin pertinents, i dignes de l'atenció i de l'assentiment de la Cambra, s'acceptin.

Aquesta és, al meu judici, la col·laboració de tots en una obra nacional, i una obra nacional és la reforma agrària, que m'interessa aclarir que no és socialista ni respon a posició de cap grup polític, ni es dicta per solidaritat, sinó que és compromís ferm de la República, perquè la República necessita articular una economia, i això no és possible sense que la terra compleixi, al servei de la producció, la funció social que ha de complir, i que no ha complert fins avui.

No ve la reforma agrària contra ningú ni contra res. Ve a donar a la riqueza de la terra, un ordre, una disciplina, un respecte i un rendiment que li són indispensables a Espanya, per a adquirir una categoria i una independència econòmica que avui no té.

Ha seguit dient el ministre que ja estan designades les persones que constitueixen el Consell ordenador de l'Economia nacional.

El retard a donar-los noms ha estat degut a la necessitat de celebrar consulti i aconseguir assentiments.

Algunes de les persones no han estat consultades i la primera notícia que tindran de llur nomenament, és veure-ho a la "Gaceta".

El meu criteri és ampliar el Consell amb dues o tres representacions més, que són ineludables.

Del Consell sortiran subcomissos, comissions i ponències que hauran de confiar-se igualment, a persones d'alta capacitat que puguin complir

LES TROBALS DE BOMBES

Declaracions del senyor Casares Quiroga

Madrid, 21. — El ministre de la Governació, referint-se a la troballa d'explosius a una casa del carrer d'Hernani, va dir que s'havien recollit 105 paquets de dinamita de dos quilos cada un i alguns de solts. També trobaren sis pistoles de canó llarg i una bomba de pinya, com les trobades a Andalusia. Els detinguts són quatre, entre ells un noi de 16 anys. La pista per a descobrir aquest dipòsit era seguida per la policia des del 15 d'abril, en què es rebieren notícies del governador de Sevilla, i des d'aquell dia els compliments han quedat en estreta vigilància. Hi ha qui diu que som massa indulgents i haig de dir que si haguessim volgut tenir un èxit teatral clausurant Sindicats i practicant detencions, des del primer moment ho haguéssim assolit, però en canvi no tindríem les bombes al nostre poder. Aquest és un cas de serenitat per part de tots.

Els individus en qüestió havien sortit de Sevilla el dia 30 d'abril, i van arribar a Madrid l'1 de maig. Hom els senyalà la pista fins que foren detinguts.

El ministre detallà grans elogis al Sr. Menéndez i al governador de Sevilla, i també a la policia que treballa amb extraordinària fe.

Les bombes trobades a Carmona són 44, en comptes de 20 com s'havia dit.

Prop de Caralla de la Sierra es van trobar dues bombes i 27 petards.

Els detinguts a Caralla de la Sierra són 80.

Al Ferrol el dia ha estat tranquil. Hi ha hagut coaccions que han motivat la detenció d'uns individus al Centre Sindicalista. Quan la policia portava els detinguts al Centre, un grup va començar a dissenyar contra els agents, els quals no van poder reprimir l'agressió. Hi acudí la guàrdia civil i alguns soldats que custodiaven una fàbrica i com a conseqüència del fàctic, resultà greument ferit un individu de 28 anys.

El treball culminarà avui al matí amb el descobriment del dipòsit d'explosius i altres efectes a utilitzar pels perseguidors de l'ordre.

Un desre de lleialtat m'obliga a dir a vostès la forma com ha contribuït a la realització d'aquest servei el governador de Sevilla, els treballadors del qual mereixen el meu públic elogi que faig també extensiu als funcionaris del Gabinet d'Informació, homes modestíssims que han realitzat aquest i altres serveis, venent totes les dificultats que se'ls presentaren.

Els periodistes li van presentar després si se sabia d'on procedia la dinamita.

El cap superior va fer un gest i digué:

—No sé, però suposo que és proce-

Els detinguts ner la troballa del carrer d'Hernani

Declaracions del senyor Menéndez

Madrid, 21. — Els individus que albir van ésser detinguts al carrer de Hernani, han estat posats en llibertat en la seva major part. Entre els detinguts hi ha un pintor que treballava a la casa en el precís moment que la policia trobà els explosius. Segueixen detinguts als calabossos de la direc-

A F R A N Ç A

La família de Clemenceau es nega a assistir a la cerimònia de descobrir l'estàtua de l'ex-president — L'estàtua es descobrirà sense cerimònia oficial

El President de la República a la residència oficial

París, 21. — El president de la República, senyor Lebrun, sortí aquesta tarda, a les quatre, del Petit Luxembourg per tal d'instal·lar-se definitivament a la seva residència oficial del Palau de l'Eliseu.

El trasllat s'ha efectuat amb la major senzillesa, i sense el menor ceremonial. — Fabra.

Un nou vaixell de guerra

Brest, 21. — Avui ha estat votat el nou vaixell "Algerie", havent-se efectuat l'operació sense que es produís el menor incident. — Fabra.

La família Clemenceau desistim una invitació de l'alcalde de París

París, 21. — En resposta a la invitació que li fou dirigida pel president del Consell municipal de París per assistir el 23 de l'actual a la ce-

lèbració dels robatoris que sovint se cometien a les minas.

—Són 300 quilos?
—Crec que més — respongué — car ja heu vist les mesures, s'arriba prop dels 300 quilos.

Detencions a Morón

Sevilla, 21. — Al poble de Morón s'han efectuat noves detencions.

El motiu fou que s'ha sabut que dos individuals significats de Sevilla foren els qui van dur les bombes de Sevilla a Morón i Montellano.

Avançen les bombes en tres paquets que van deixar al cafè "Ideal", perquè fossin lliurats al "Morro", al qual van convèncer perquè guardés les bombes a casa seva, on després foren trobades.

El governador de Sevilla diu que el complot ha fracassat

Sevilla, 21. — Es coneixen detalls de l'adquisició de l'automòbil utilitzat a Madrid pels encartats en el complot descobert al carrer d'Hernani. L'automòbil era propietat d'un obrer acomodat de la fàbrica del gas, anomenat Josep Rubio. Va adquirir el vehicle per 4.500 pessetes el conegut sindicalista Josep León Garcia, el qual ha estat detingut.

Ha manifestat que va comprar l'automòbil per encarregar de dos individus que desconeix, i que no sap la destinació que anaven a donar-li.

També ha estat detingut l'obrer propietari del cotxe, amb tot i que hom creu que és innocent.

Segons notícies del Govern Civil, s'han trobat 7 bombes a Casalla de la Sierra.

El governador ha comunicat que es podia considerar fracassat el moviment, així com els anuncis de vaga general a la província. Tal vegada es facin alguns actes de sabotatge, però la recollida es farà a tota la província.

Estat d'un ferit

Madrid, 21. — El sindicalista Joan Ramirez, ferit per la guàrdia civil el dia 10 ha estat traslladat a Sevilla, on se li farà la trepanació i la transfusió de sang. Continua gravíssim. S'han detingut nous suposats complicats en el moviment.

Una gestió de la policia

Madrid, 21. — A les onze de la nit, a la Direcció general de Seguretat es va observar moviment. Els periodistes van saber que el cap de la brigada social havia efectuat un servei d'importància relacionat amb la treballa de bombes al carrer d'Hernani.

Sembla ésser que l'amo d'una fonderia fou invitat a comparèixer davant la Direcció, car hom sabia que li havien fet dues vegades encàrrecs per a la confecció d'artefactes de la gran- dia d'una pilota petita, i li van dir que era per col·locar-los a unes portes ambients com a claus petits. Primerament fou un sol individu i després un grup. La segona vegada hi anaren tres i s'encarrecaren 250.

Quan la policia va cercar la fonderia, aquesta ja s'havia construït i no hi havia més que una era de 250 mèters. La policia prengué declaracions al propietari de la fonderia i després va poder deturar un dels subjectes que va fer l'encàrrec. Sembla que en la detenció ha facilitat els noms dels altres tres.

Entre l'amo de la fonderia no s'ha obtingut cap notícia, puix que sembla que ha facilitat tota mena de facilitats i que s'ha sumat a la seva bona fe i a les indicacions de referència.

Desordres a Múrcia

Múrcia, 21. — L'execució de les obres de la sèquia de Puzosina, de conformitat amb les instruccions del ministre d'Obres públiques, ha produït gran disgust entre els camponesos de Múrcia, per creure que les dites obres els perjudicarien, beneficiant l'horta d'Alcantar.

L'alcalde de Múrcia, membre dels regants i com a president de la comunitat, tenia demanada autorització per a celebrar una manifestació de protesta contra el governador i el cap de la divisió hidrogràfica del Segura, que intervingueren en la realització d'aquestes obres, excusant-se en lura funcions, a judici dels regants.

L'INCENDI DEL "GEORGES PHILIPAR"

Hi ha dubtes sobre les causes de l'incendi

París, 21. — Telegrafien d'Aden que si ha l'esperança que un grup de naufrags que s'embarcà en un bot, que no ha estat recollit per cap dels vaixells que acudiren en socors dels passatgers del "Philippar", hagin arribat a les costes de la Somàlia italiana.

Fins ara els desapareguts del "Philippar" són 49.

Per la seva part, el diari "Le Matin" reproduïx una conversa que un dels seus redactors ha tingut amb el sot-director de les drassanes del Loira, el qual ha dit que és inexplicable i gairebé increïble la versió que l'incendi del "Philippar" fou produït per un tall-circuit, perquè tots els fils de transmissió elèctrica anaven enrotllats per un cable. Per la forma en què és explicada la rapidesa de l'incendi, creu que la tragèdia ha d'ésser motivada a causes ben distintes de les que s'han assenyalat. — Fabra.

L'estàtua es descobrirà sense cerimònia oficial

París, 21. — El vinent dilluns serà desatada, sense cerimònia oficial, l'estàtua erigida a la memòria del senyor Clemenceau.

La inauguració oficial tindrà lloc el dia 11 de novembre, aniversari de l'armistici. — Fabra.

En negar-se el permís per a celebrar la manifestació, els hortolans s'entossudiren a tota costa, i començaren a arribar de tots els pobles nombrosos grups armats de grossos bastons.

Els grups es congregaren a la Glorieta, en nombre de prop de dos mil.

La població estava ocupada militarment per forces de seguretat i de la guàrdia civil, que impedeixen l'excés al Govern i altres centres oficials.

Davant l'Ajuntament es congregaren nombrosos grups, demanant que es posés l'alcalde al cap de la manifestació.

Aquest sortí al balcó dient als manifestants que no procedia elebrar l'acte i els pregà que es dissolguessin.

Les paraules de l'alcalde no foren ateses, el qual fou xiulat pels grups que s'avançaren vers l'Ajuntament trencant quasi tots els vidres a pedrades.

Després els grups, en actitud agitada, recorregueren els carrers principals, trencant a pedrades i cops de bastons tots els vidres dels comerços que trobaven al pas. La guàrdia civil fou agredida a cops de pedra en presentar-se a reprimir els desordres, la qual es veié obligada a donar diversos càrrecs per dissoldre els grups.

A la nit insistiren els hortolans en llur actitud. La guàrdia civil hagué de donar noves càrrecs. Resultaren ferits Assens Barrio, de disset anys, al cap, i Alfons Flores, de 40.

També resultaren lesionades, però lleument, diverses persones més, que foren guardades a llurs domicilis.

Com a conseqüència dels incidents hi hagué els conseqüents ensurts i càrrecs. La població està alarmada.

A darrera hora sembla que es retirin els hortolans, però es tem que demà es reproduïxin els incidents.

El doctor Albiñana és deportat

Complint ordres del ministre de la Governació, ha estat detingut aquesta tarda al seu domicili el doctor Albiñana, el qual serà deportat al poble de Martiagran, Ajuntament de Nufio del Moral, província de Càceres.

El motiu de la deportació del doctor Albiñana obedeix a què, amb ocasió d'una multa que li fou imposada de cinc mil pessetes, elevà al ministre un escrit redactat en termes de gran violència.

Interrogat el director general de Seguretat sobre el confinament del doctor Albiñana, confirmà la notícia d'èsser que s'havia lliurat a complir l'ordre del ministre de la Governació, ignorant la data que el confinament s'efectuaria de Madrid, i les raons a què el castig obedeix.

El cap del Govern no té res per dir

Madrid, 21. — El senyor Azana rebé la visita del Nunci de S. S. monsenyor Teodorini, i en rebre els periodistes, a les dues de la tarda, els digué que no tenia absolutament res a comunicar-los.

AL LUNA PARK

MAYO VA BATRE PER PUNTS MARTIN

La primera reunió que enguany s'ha disputat a l'aire lliure, va ésser corresposta amb la presència de nombrosos aficionats.

Els resultats foren: Mayo vencé Martin per punts. Les primeres represes foren quelcom igualades; les darreres se les apuntà Mayo en descabellar un bonic cos a cos. Martin solament replicà a distància.

Lozano vencé per punts Fiebert, igualment que Vives a Longinos i que Baptista a Calina. Subies i Sarito foren match nul.

AL LUNA PARK

MAYO VA BATRE PER PUNTS MARTIN

La primera reunió que enguany s'ha disputat a l'aire lliure, va ésser corresposta amb la presència de nombrosos aficionats.

Els resultats foren: Mayo vencé Martin per punts. Les primeres represes foren quelcom igualades; les darreres se les apuntà Mayo en descabellar un bonic cos a cos. Martin solament replicà a distància.

Lozano vencé per punts Fiebert, igualment que Vives a Longinos i que Baptista a Calina. Subies i Sarito foren match nul.

AL LUNA PARK

MAYO VA BATRE PER PUNTS MARTIN

La primera reunió que enguany s'ha disputat a l'aire lliure, va ésser corresposta amb la presència de nombrosos aficionats.

Els resultats foren: Mayo vencé Martin per punts. Les primeres represes foren quelcom igualades; les darreres se les apuntà Mayo en descabellar un bonic cos a cos. Martin solament replicà a distància.

Lozano vencé per punts Fiebert, igualment que Vives a Longinos i que Baptista a Calina. Subies i Sarito foren match nul.

ESTRANGER

L'INCENDI DEL "GEORGES PHILIPAR"

Hi ha dubtes sobre les causes de l'incendi

París, 21. — Telegrafien d'Aden que si ha l'esperança que un grup de naufrags que s'embarcà en un bot, que no ha estat recollit per cap dels vaixells que acudiren en socors dels passatgers del "Philippar", hagin arribat a les costes de la Somàlia italiana.

Fins ara els desapareguts del "Philippar" són 49.

Per la seva part, el diari "Le Matin" reproduïx una conversa que un dels seus redactors ha tingut amb el sot-director de les drassanes del Loira, el qual ha dit que és inexplicable i gairebé increïble la versió que l'incendi del "Philippar" fou produït per un tall-circuit, perquè tots els fils de transmissió elèctrica anaven enrotllats per un cable. Per la forma en què és explicada la rapidesa de l'incendi, creu que la tragèdia ha d'ésser motivada a causes ben distintes de les que s'han assenyalat. — Fabra.

La repatriació de naufrags

Aden, 21. — Els naufrags del "Georges Philippar" desembarcats en aquest port seran repatriats el més aviat possible, utilitzant per a això tots els vaixells que facin escala a Aden.

En igual forma es procedirà amb els que han estat conduïts a Djibouti.

En aquest darrer punt són esperats per a molt aviat els vaixells de la Companyia de Missatgeries Marítimes "Porthos" i "Chenobdeaux". — Fabra.

Una petició per a evitar catàstrofes com la del "Georges Philippar"

Marsella, 21. — El senador senyor Bergeon, vice-president de la Comissió Senatorial de la Marina Mercant, ha enviat una carta al ministre d'aquest ram, demanant-li que es busquin i adoptin amb tota rapidesa les mesures necessàries per a evitar una repetició de la terrible catàstrofe del "Georges Philippar".

Aquestes mesures podrien aplicar-se als navilis actualment en construcció i als que ja estan prestant servei. — Fabra.

Han estat salvades tres persones més

París, 21. — Radiogrames rebuts en aquesta capital anuncien que han estat salvades tres persones més de la tragèdia del "Georges Philippar". — Fabra.

LA SITUACIO A L'INDIA

Sembla que s'adoptaran procediments nous de govern

Londres, 21. — Lord Lothian, un dels principals personatges que actuen en la celebració de la Conferència de la taula Rodona, acaba d'arribar d'un detingut viatge d'estudi realitzat a l'Índia. S'ha entrevistat amb el senyor MacDonald, informant-lo detalladament de la crítica situació que actualment travessa el dit país, agreujada per les contínues discòrdies entre els elements hindú i musulmà. Com a conseqüència de la dita entrevista es consideren molt probables importants modificacions en els procediments de govern de l'Índia. — Fabra.

A XINA

Vaga de funcionaris de Correus

Xang-Hai, 21. — La Unió d'Empleats de Correus ha decidit plantegar la vaga general del ram a tot el país a partir de demà al matí. — Fabra.

A IRLANDA

Ha baixat la cotització de les accions del Banc d'Irlanda

Dublin, 21. — Les accions del Banc d'Irlanda s'han baixat. Ara són a 288. Aquesta repressió és deguda a un gran nombre de vendres realitzades a la Borsa de Londres, davant la temença de la possibilitat d'una ruptura de relacions entre ambdós països en la conferència d'Ottawa. — Fabra.

A AUSTRIA

La tàctica nacional-socialista

Vienna, 21. — La Dieta de la Baixa Àustria ha celebrat una sessió en la qual els nacionalsocialistes, recentment elegits, han donat ja proves de la seva tàctica parlamentària, dirigint violents atacs als socialdemòcrates i cristians socials.

L'ex-canceller, senyor Buresch, ha estat elegit governador de la Baixa Àustria. — Fabra.

Set mil minaires quedaran en vaga

Vienna, 21. — Una empresa minera de Skoben (Stíria) ha acordat donar per acabats el dia 3 de juliol vinent els contractes que tenia establerts amb els minaires.

Aquesta mesura afectarà uns set mil obrers. — Fabra.

Convocatòria del Consell Nacional

Vienna, 21. — El Consell Nacional ha estat convocat per al divendres vinent. — Fabra.

EL CRACK DE LA CASA KREUGER

L'actiu i el passiu de la Societat

Estocolm, 21. — L'Assemblea organitzada pels accionistes de la Societat Kreuger and Toll ha decidit sol·licitar la declaració de fallida.

Segons un balanç provisional, l'actiu de la societat és de 352.000.000 de corones, en la qual quantitat figuren obligacions de l'Estat per 178.000.000.

El passiu de la societat és de 686 milions 500.000 corones, i el assu personal del senyor Kreuger, de 517 milions. — Fabra.

A GRECIA

Segueix la vaga de Comunicacions

Atenes, 21. — Continua la vaga dels obrers funcionaris en els telègrafs, telèfons i correus. Diversos funcionaris de la Duana i de l'Administració de Finances intentaren també solidaritzar-se amb el moviment, que ha fracassat. Han estat detinguts deu caps del moviment, com també uns trenta comunists. — Fabra.

Ha dimitit el Govern

Atenes, 21. — El Govern ha presentat la dimissió. — Fabra.

A LA SOCIETAT DE NACIONS

La situació financiera de l'Europa Central

Ginebra, 21. — El Consell de la Societat de Nacions ha examinat de nou l'informe emès pel Comitè financer sobre la situació dels Estats de l'Europa central.

El senyor Kienbock, sot-secretari d'Estat, ha fet una exposició detallada de la situació d'Àustria.

El senyor Politis ha parlat a continuació dient que Grècia no farà res sense abans haver consultat amb els seus creditors, però que una imperiosa necessitat l'obliga a adoptar mesures de conservació econòmica, essent una d'elles la supressió de certes transferències de fons destinats al pagament de cupons d'emprèstits exteriors.

Ha afegit que Grècia està disposada sotmetre l'assumpte al Tribunal Permanent de Justícia internacional de La Haia.

El senyor Kempner (Alemanya), parlant en nom del Comitè financer, insistí en què les mesures recomanades pel Comitè siguin aplicades immediatament.

Si es deixa esfonsar-se—ha dit— els Estats de l'Europa central i orient, s'aniquilarà l'obra de ressorgiment empresa i, com conseqüència d'això, s'agrarà la crisi general.

Per altra part, el Comitè financer s'ha vist obligat a censurar el procedir de Grècia i Bulgària, que han obrat unilateralment, sense consultar prèviament amb llurs creditors.

El Consell, d'acord amb l'opinió del Comitè financer, ha acordat dirigir a Àustria i a Grècia un solemne crida perquè facin tots els esforços que els sigui possible a l'objecte de complir les obligacions que tenen contraelles.

La qüestió dels emprèstits búlgars s'ha deixat que torni per a nou examen al Comitè financer, i seguidament s'ha celebrat la sessió.—Fabra.

AL JAPO

S'anuncia l'aplicació de nous aranzels

Toquio, 21. — La Comissió parlamentària de tarifes duaneres presenta en el seu informe pressupostari l'aplicació de nous aranzels a 27 articles que fins ara no han pagat drets. També preconitza l'augment del 35 per cent en els drets duaners de certs articles per a compensar les pèrdues sofertes per la depreciació del yen.

D'aquesta manera el pressupost seria reforçat amb un ingrés de 16 milions. — Fabra.

Un teatre incendiat

Toquio, 21. — El teatre Ichimura a vuit cases contigües han quedat destruïdes pel foc. El teatre es trobava buit. Cinc bombers han resultat amb cremades greus. — Fabra.

L'AVIACIO

El "Do X" ha reprès el vol

Harbour Grace, 21. — L'hidroavió gegant "Do X" repregué el vol cap a Europa, via Açores, a les tres de la matinada. — Fabra.

El Congrés Transoceànic d'Aviació

Roma, 21. — Els aviadors espanyols Srs. Jiménez i Iglesias han arribat a les 19 hores a Ciampino, per assistir al congrés transoceànic en el qual participen tots els aviadors que han travessat l'Atlàntic. — Fabra.

Una solitària de les mars

Bucarest, 21. — En una petita embarcació a motor ha arribat a Constantza una jove sueca anomenada Anna Catterholm, que sortí d'Estocolm el dia 4 de juny de 1929.

Des d'aquella data, i sempre sola a bord de la seva petita embarcació, ha recorregut la mar Bàltica, les mares Blanca i del Nord, l'Oceà Atlàntic, diversos rius de l'Europa Central per tal de visitar la mar Negra.

Des de Constantza es dirigirà al port búlgar de Varna i des d'allí a Constantinoble.

Després de descansar en aquest darrer lloc, la senyoreta Catterholm continuarà el seu viatge per les costes de la Mediterrània, proposant-se visitar també diversos llocs de l'Africa del Nord.—Fabra.

L'ASSASSINAT DEL FILL DE LINDBERGH

A la recerca d'una institutriu

Londres, 21. — En l'afar del rapt i assassinat del fill del coronel Lindbergh, que segueix apassionant l'opinió, es produeixen cada dia noves sorpreses.

Segons notícies que es reben d'Hopewell, la policia de Nova Jersey està fent gestions per trobar una institutriu de Brooklyn anomenada Mary Ford, la qual sembla que en pagar recentment el lloguer de la seva habitació ho féu amb bitllets de 500 i 100 dòlars la numeració dels quals coincideix amb la que havia estat facilitada per Lindbergh corresponents als bitllets lliurats pel Dr. Condon als raptors del nen.—Fabra.

La campanya en pro de l'emprèstit

Buenos Aires, 21. — El president Justo ha inaugurat la campanya de propaganda per a l'emprèstit patriòtic de 500 milions de pesos.

Ha dimitit el Govern

Atenes, 21. — El Govern ha presentat la dimissió. — Fabra.

A A L E M A N Y A

Ha dimitit el Gabinet prussià -- Un periodista destituït per Hitler -- Un hitleria a la presidència de la Dieta d'Anhalt -- Curtius ha sortit cap a Rússia

El Gabinet prussià ha dimitit

Berlin, 21. — Els Poders de l'antiga Dieta de Prússia acabaren ahir, i com a conseqüència d'això el Gabinet prussià ha presentat la dimissió, quedant encarregat del despatx dels assumptes corrents.

Entre els elements de l'esquerra es concedeix gran importància a la propera elecció de president de la Dieta prussiana.

Els nacionals demanen aquest càrrec, així com el de president del Consell i el de president del Consell d'Estat, perquè tots tres, reunits en Comitè, tenen el dret de dissoldre la Dieta.

El Partit del Centre sembla disposat a disputar als nacionals el càrrec del president del Consell.—Fabra.

Hitler destitueix el redactor en cap de l'"Hamburger Tageblatt"

Berlin, 21. — El senyor Hitler ha decidit que cessi en les seves funcions el redactor cap de l'òrgan nacional socialista d'Hamburg "Hamburger Tageblatt", senyor Kobs, per haver escrit en el dit periòdic un article contra el general von Schleicher.

Un impost sobre els salaris

Berlin, 21. — El Govern del Reich ha decidit aplicar un impost del 1,50 per cent a tots els salaris superiors a 300 marcs mensuals.—Fabra.

CLÍNICA D'ESTÈTICA

Modelatge de la cara i dels pits sense intervenció quirúrgica. Procediment autòcton. Invent de Madame Tuffiere. Doctora en Massoteràpia. Consulta de 5 a 6, els dimarts i divendres.

PASSEIG DE GRACIA, 22. TEL. 12744

A GIRONA

Un homenatge merescut

Dimarts a la tarda va celebrar-se al saló de sessions de l'Ajuntament l'acte d'homenatge al venerable enginyer i catedràtic senyor Xifra i Masmitjà, assistint-hi els regidors, autoritats, representants de corporacions i entitats locals i un públic nombros i selecte.

Feren ús de la paraula l'alcalde accidental, senyor Miquel de Palol, que obrí l'acte amb mots vibrants de simpatia per a l'homenatjat; el catedràtic de l'Institut senyor Antoni d'Espona, que evocà amb bels trets la figura del senyor Xifra com a professor; el president de l'Ateneu, senyor Carles Rahola, i l'enginyer industrial senyor Jaume Martorell, que explicà la significació de l'obra realitzada pel senyor Xifra i detallà les importants instal·lacions elèctriques fetes pel mateix ara fa uns cinquanta anys.

Va cloure l'acte d'homenatge amb un eloqüent discurs el governador, senyor Ametlla, el qual digué que les vides dels savis purs són les més fecundes i les que fan ascendir la humanitat. No hi ha hagut vida de rei ni de gran capdell—afegí— que hagi tingut tanta transcendència com la vida del savi anònim que se sent fortament atret per la ciència. El senyor Xifra és un d'ells i per li ironia li tributa l'homenatge que es mereix. Jo he escoltat amb emoció la lectura dels vells periòdics que parlen de la seva obra, sobretot la de l'article que reproduïx la primera conversa telefònica sostinguda pel senyor Xifra amb el constructor del qual ell era el tècnic. Hom diria que han passat segles, i tot just fa 50 anys! Durant aquest període la revolució política ha estat superada per la revolució científica. Els savis han fet confortable la vida de l'home. El valor positiu del senyor Xifra radica en què ell degué viure la vida del savi en un ambient molt més dur que el d'avui, i per això el seu triomf és més gran.

Acabà el senyor Ametlla dient que feia vots perquè els joves d'avui es mirin en aquest noble espill i treballin pensant que en el dia de demà poden donar dies de glòria a la nostra terra.

FUTBOL

Campionat d'Espanya

PARTITS I ARBITRES PER A AVUI

A Barcelona: Barcelona - Donostia. Melcón.
A Cornyua: Cornyua - Espanyol, Balaguer.
A Bilbao: Athletic - Alavés, Steimbora.
A Gijón: Sporting - Celta, López Espinosa.

Torneig de Promoció

PARTITS I ARBITRES PER A AVUI

Vilafranca - Palafrugell, Arribes.
Horta - Terrassa, Ermengol.
Catalunya - Martorell, Vilalba. (Es jugarà al camp del Júpiter.)
Samborà - Sans, Espelta.

Campionat d'Espanya

Homenatge G. Garcia

Avui, diuenge, 22, a les cinc

DONOSTIA BARCELONA

LES CORTS

Entrada: TRES pessetes

Copa Llevant

PARTITS I ARBITRES PER A AVUI

Granollers - Girona, Mariner.
Badalona - Ripoll, Castarlenes.
Iruro - Júpiter, Pujol.

EN EL PARTIT DONOSTIA - BARCELONA, DE CAMPIONAT, TORNARÀ A PRESENTAR-SE EL DEFENSA ZABALO

En l'equip del F. C. Barcelona que aquesta tarda, a les cinc, serà enfrontat al Donostia, per a disputar-se el partit eliminatori del campionat Copa d'Espanya, farà la seva reaparició el defensa Zabalo, tornant-se l'esmentat equip de la manera següent:

Nogués, Zabalo, Alcoriza, Font, Castillo, Arnau, Diego, Goiburu, Samitier, Arocha i Pedrol. Suplents: Vidal, Berrit i Rifa.

Abans d'aquest partit, a les tres, en jugaran un d'amistós els primers equips del Casal Barceloni i Calala E. C.

Les Corts a honor de l'atleta Guerau Garcia.

Ultra la celebració dels dits encontres, es disputaran les següents proves atlètiques:

A la mitja part del partit Calala-Casal Barceloni, una carrera de vuit-cents metres en la qual prendran part Vives, Garcia, González i Montfort.

Abans del partit Donostia - Barcelona, una prova de marxa en una distància de 2.000 metres en la qual actuaran Garcia, Castelltort i Pellin, entre altres.

I a la mitja part d'aquest mateix partit, una tercera cursa, de 100 metres, que es disputaran Sereix, Arévalo, Roca, Anselmi i Armando.

Durant el transcurs del festival les federacions nacional i catalana d'atletisme lliuraran a Garcia unes magnífiques medalles de mèrit.

A la nit, com a final de festa, se celebrarà un banquet al Restaurant Joannet, els tiquets per al qual es despatxaran aquesta tarda al camp de Les Corts, i a la vetlla al mateix indret on aquell tindrà lloc.

El president de la Generalitat de Catalunya, Francesc Macià, i el conseller de Cultura, Ventura Gassol, han estat invitats a assistir aquesta tarda a Les Corts.

ATLETISME

ELS FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA ORGANITZEN NOVAMENT LA SEVA SECCIO ATLETICA

Cultura i Esport, organisme exclusivament per a funcionaris de la Generalitat de Catalunya, ha reorganitzat la seva secció d'atletisme amb ànims de preparar convenientment i tenir disposats els seus equips per tal que puguin prendre part en les competicions que s'apropen.

Ahí al matí varen començar els entrenaments al camp de joc de l'Escola Industrial. En aquesta primera secció pràctica hi assistiren un creixent nombre d'individus, d'entre els quals cal esperar excel·lents resultats.

Els entrenaments corren a càrrec del nostre estimat company en la Premsa David Marco Corzán. Han estat fixats per a la preparació atlètica els dimarts, dijous i dissabtes, de dos quarts de set a un quart de nou del matí.

Useu olis PRICE'S

recomanat per

ROLLS ROYCE

E. BRETÓ

Rambia de Catalunya, 103

ESPORTS

"L'educació física a l'escola"

Conferència de Vicents Bernades a la Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona

Ahí a la nit, amb motiu de la inauguració de les tasques de la nova entitat "La Unió Gimnàstica i Esportiva de Badalona", donà una conferència a la sala d'actes de la societat coral "Alba", d'aquella ciutat, el nostre company Vicents Bernades, el qual dissertà sobre el tema "L'educació física a l'escola".

Després d'enlitzar els propòsits que animen els inspiradors de la novella organització esportiva badalonina, el conferenciant posà de relleu que ara més que mai, és quan convé destruir bé la diferència que existeix entre el concepte que s'ha tingut fins ara a l'esport pròpiament dit i el que en tot cas havia d'ésser la seva base i finalitat, que és l'Educació Física.

En aquests moments hauríem de considerar que ens trobem ja en condicions de superar totes les coses dolentes que ens havia deixat l'esport, tal com s'ha entès i portat fins ara, o sigui, enlitzant en excés la seva part espectacular en perjudici de la veritable missió cultural i social que li incumbia, per treure tot el profit de les moltes bones coses que la mateixa divulgació esportiva ens ha posat a mà.

Ara que estan en decadència la idolatria i l'apassionament, i que l'esport públic no fa qüestió d'una sensibilitat excessiva els resultats d'unes exhibicions més o menys enlluernadores, és hora, per part de qui correspon, de posar en pràctica les ensenyances benefactores que podem obtenir-ne.

L'esport espectacular no és un mal privatiu de les nostres latituds. Pel contrari, s'havia estès a tot arreu, degut indubtablement a l'esperit de competència que els concursos i les exhibicions despertaven als ulls de l'espectador.

Avui tot hom reconeix públicament els beneficis d'una educació esportiva, i a l'home ens trobem, com en certs països, l'esport d'esport s'adultera fent-lo servir com a base de propaganda i programa polític. Els feixistes d'Itàlia en són un viu exemple, com no ho són menys els hitlerians i les organitzacions esportives comunistes, totes les quals tenen per missió infondre en les joventuts una marcialitat que engendra agressivitat, cosa que està en

pugna precisament amb el veritable sentit de pau i liberal que hom tracta d'inducir en els sentiments del veritable esportiu.

La crisi econòmica, junt amb la crisi de valors personals, ha vingut a agreujar l'ambient de l'esport professional, aquí i fora d'aquí, però la minva d'apassionament no ha pas d'ésser pres com un motiu de desinterès per als qui tenen l'obligació d'elevat el nivell cultural del poble.

Arribats en aquest punt, no cal dir que la feina principal és avui a l'Escola. Ja que aquesta feina ha estat negligida per les entitats professionals de l'esport, que han deixat passar l'època d'or, durant la qual aquesta tasca no els hauria representat cap mena de sacrifici material, i en canvi hauria reportat grans beneficis morals, cal que siguin les Corporacions públiques que comencin a donar la importància que té la cultura física per a la preparació dels homes de demà.

A Barcelona, capital de Catalunya, una Comissió de Cultura ve treballant àrdament en la creació de noves escoles, i la seva tasca mereix l'elogi de tots els ciutadans. Però és sensible de comprovar que en l'aspecte de l'educació física les seves orientacions ha estat errònies, perquè malgrat d'haver-se nomenat un personal, fins ara no s'ha vist res de positiu ni de pràctic en aquest sentit.

Els càrrecs de professor de cultura física no han pas d'ésser una nova llista civil del partit, però han d'adjudicar-se a homes de reconeguda competència i preparació, car no basta haver-se lluit en la preparació d'uns concursos, en la direcció d'un organisme burocràtic de l'esport o en la redacció d'uns articles més o menys brillants. Pel contrari, de l'encert dels que ara siguin el planter d'aquest professorat.

B LINEARI VILLA ENGRACIA

Espluga de Francolí. Aigua de la Font del Ferro. Guareix les Artritis, Gonorrea, Hemofília, Linfatisme, etc. Obert l'Hotel Villa Engracia. Pensió 14 pessetes. CHALET. Informes: Bruc, 114. Telèfon 70611. — Barcelona.

rat i les orientacions i normes que assenyalin depèn en gran part l'èxit de llur missió prop de la infància.

La cultura física a l'escola no ha de tenir cap mena de preocupació pel que es refereix a l'esport espectacular, sinó que ha d'inspirar-se només en la formació corporal i espiritual de l'infant.

El perill seria molt gran en deixar créixer en l'esport dels homes de demà una confusió del veritable esperit esportiu; en aquest sentit, doncs, cal reduir tota sumptuositat i tota aparença, i els municipis han de preocupar-se de la creació d'espais lliures per als escolars i futurs ciutadans, de la creació de moltes piscines, no subjectant l'infant a una disciplina comuna, sinó deixant-lo al seu albir i dotant les escoles dels cursos elementals de cultura física.

Catalunya, sobretot, té altres països on emmular-se, i dels que adaptant-ho a les seves característiques, pot fer una obra similar: el poeta Ling, creador de la gimnàstica sueca; els quadros gimnàstics helvètics; l'obra del patriota Fuguer, el ric comerciant txec que trobà en els meravellosos Sokols la forma d'encendre l'espirit nacional, adormit sota l'imperialisme austriac, en el lema de "Siguem forts per ésser lliures".

Aquesta també ha d'ésser l'ensenyament dels nostres municipis: preparar futurs ciutadans d'espirit sa i de cos fort, que tinguin de la Pàtria un concepte ben alt i que sàpiguin fer-li ofrena de totes les seves energies en els moments que aquella necessiti tant de les seves forces com dels seus cors comprensius.

La conferència, de la qual sols donem un breu extracte, fou seguida amb evident interès per l'auditori, que al final premià amb grans aplaudiments la dissertació del conferenciant.

Assistí a l'acte, delegat pel President de Cultura de l'Ajuntament badaloní, el senyor C. Martínez, president del Consell Local de Primera Ensenyança, el qual exposà alguns dels punts que en l'obra cultural

porta fets aquell Municipi i que són altament elogiats per l'espirit que els anima. En matèria de Cultura Física, l'assistència d'aquell Ajuntament és igualment remarcable i a jutjar pels plans que es tenen avui en estudi, Badalona ben aviat figurarà entre les primeres ciutats catalanes en aquest important aspecte cultural.

L'exposició de nous models de cotxes de la Ford Motor Ibèria

Ahí, a la una de la tarda, va tenir lloc l'acte d'inauguració de l'exposició dels nous models de cotxes que ha organitzat la Ford Motor Ibèria, i que es troba instal·lada als locals subterranis de la Plaça de Catalunya.

Els locals estaven ornamentats amb gran quantitat de flors naturals, amb un encert i un bon gust que encara són més afalagadors quan es deuen a la iniciativa d'empreses comercials. A l'entrada un parell de sentinelles "robot", dues figures maquinistes, construïdes amb peces del cotxe de la popular marca: culates, pistons, bieles, cigonyals, tubs de circulació, etc., indicaven a l'invitat que s'entrava a la jurisdicció de la màquina.

Efectivament, l'exposició era de màquines pures, de màquines molt perfeccionades, però aquestes màquines eren vives, desota d'uns carrossats tan afins, tan comprensius de l'estètica i del confort, que gairebé es diria—i excusau l'aparent monstruositat—que tenien una mecànica orgànica. A l'entrar, en una mena de taula d'operacions s'oferia un bastidor de cotxe, abandonat en plena dissecció: motor amb cilindres tallats com amb bisturi, deixant veure pistons i vàlvules; conter de cigonyal esventrat, oferint al curios els intimitats de les bieles, del cigonyal mateix, dels coixinets; el canvi de marxes mig a l'aire ensenyant l'enceix perfecte de les rodes i de les dents; diferencial, rodes, direcció, tot com un campament nudista en ple apany d'exhibició. I tota l'harmonia del cotxe despullat, no pas morta en una quietud inexpressiva, sinó en un moviment palpant que oferia a l'invitat tots els secrets de la seva vitalitat.

Més enllà, com les models d'una casa de modes, els cotxes acarrossats competien per seduir el visitant amb la vistositat de la seva forma i del seu color. I ho aconseguien amb facilitat perquè els cotxes moderns són la síntesi del que els homes moderns necessiten. Però en una edició pròxima parlarem de com els cotxes exposats satisfan tan plenament aquella necessitat.

Pilota basca

EL CAMPIONAT D'ESpanyA DE PILOTA A PUNTA

Feia tres anys que Guipúscoa delectava el campionat amateur de pilota a cistella, des que la parella Rigau-Rovira ostentava el preuat títol a favor de Catalunya. I que per circumstàncies alienes a l'esport deixaren de presentar-se, i llavors, al gran jugador Bagaria li fou fàcil conquerir per a la seva pàtria el cobejat títol de campió d'Espanya.

Enguany la parella catalana Costa i Steegmann, en emocionant lluita, han pogut recatar el títol a favor del club català Bascònia, i en prova d'agraïment, més d'una cinquantena de comensals s'assegut al voltant de la taula, a la Taverna Basca, per testimoniar-los la simpatia que per ells senten, la nombrosa afició que al viril esport hi ha a casa nostra.

A l'hora dels postres, el president del Club Bascònia, Manuel Balet, va dedicar l'homenatge amb entusiasmes paraules als nous campions, i el progenitor del nou campió Costa va fer un documentat històric de l'esport basc a casa nostra, fins arribar a la victòria actual.

PARTITS PER A AVUI

Club Bascònia (Frontó Novetats)

Primer, a les deu, de concurs social, grup C: Castellà-Estrada contra Escudero-Martínez Gil.

Segon, grup B: Larró-Renom contra Germans Duffo.

Tercer, grup A: Oller-Gàmpor contra Germans Jaumà.

Quart, d'entrenament: Llopard-Trinxet contra Mufagorri-Amat.

(Frontó Principal Palace)

Primer, a les deu, de concurs, grup B: Boldis-Lasheras contra Castanyer-Campos.

Segon, també grup B: Martí-Majó contra Cesari-Cerdisti.

Tercer, a pala: Aguirreurreta-Hernández contra Carreres-Larínaga.

Quart, grup A: Frigola-Larramendi contra Rosal-Guasch.

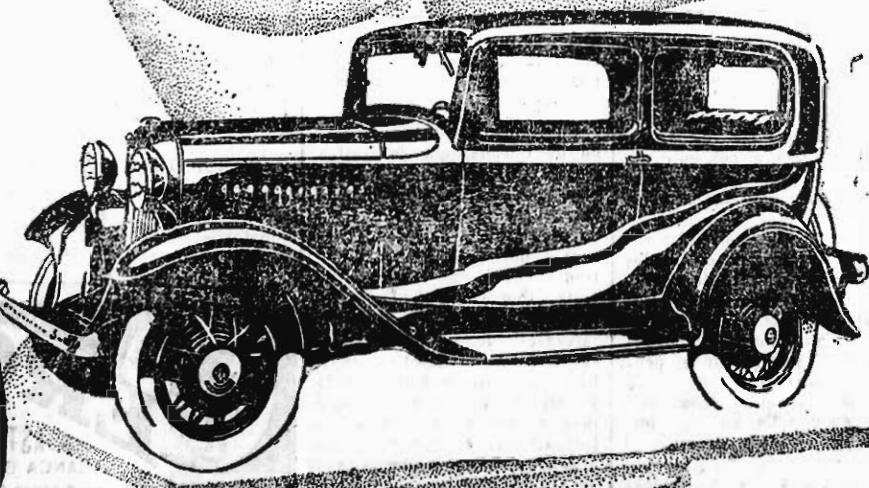
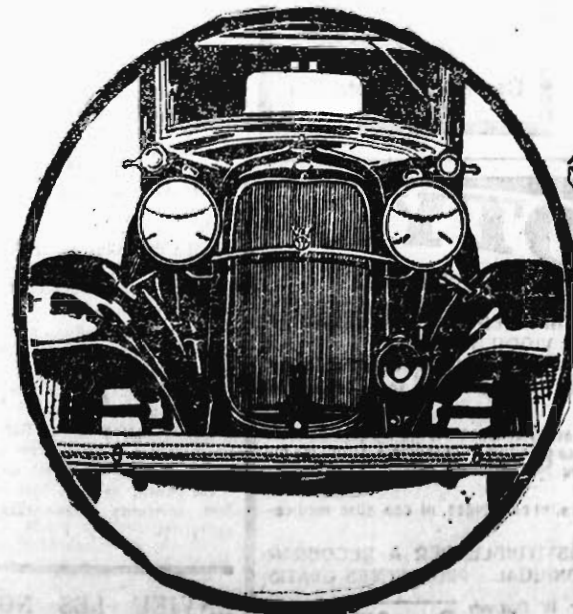
Club Manista (Frontó Amàlia)

Primer, a dos quarts de nou, a mà: Alonso (C.) i Illueca, rojos, contra Cubells i Alonso (E.), blaus.

Segon: Huguet i Monzó, rojos, contra Robert i Besó, blaus.

FORD PRESENTA EL SEU NOU MODEL

4 y 8 cilindres
motor intercanviable

8 cilindres: 65 HP al fre-
120 qmts. per hora
4 cilindres: 50 HP al fre-
105 qmts. per hora

Canvi de marxes sincronitzat.
Avenç automàtic de la ignició.
Esmorteïdors hidràulics de regulació automàtica. - Clau única per a ignició i direcció. - Carburador de tir cap avall amb silenciador.
Vidres de seguretat. - Acer inoxidable. - Acabat bonderitzat.
Seient davanter ajustable en els tipus tancats

Mala olor de boca

repugna a tothom. En poc temps podreu tenir les dents blanques com el vori i l'alel perfumat i aromàtic, usant la pasta dentífrica "Chlorodont". Tub gran Ptas. 4/8, petit peseta 1/40. Raspall dur o suau Ptas. 2/90, per a nens Ptas. 1/90. El flascó d'oli gran Ptas. 4/8, petit Ptas. 2/75.

De venda a Barcelona: Magatzem Alemanya, Pelayo, 80 i 82; Fortuny, 8. A. Salmorón, 133; Marisa Sabu, Valencia, 441; J. Sala, Ronda Sant Pau, 3. Marroser Farmàcia Estève, plaça de P. M. Tarragona; Andreu Huguet, Unió, 33. Mirasol Dr. Roca, plaça de P. M. Tarragona; Ramon Roca, plaça Constitució, 1. Tarragona; Josep M. Pujol, Sanja i Lluïa. Raus: Manuel Parí, Font, 12. Dip. Ord. p. Esp. A. Glabich. Barcelona, Apr. 838.

Tercer Suau i Gutiérrez, rojos, contra Benito i Blanes, blaus.

Quart: Campionat de Catalunya a "paleta": Societat Esport Basca, contra Club Manista.

Club Atano (Frontó Sol i Sombra). Primer, a les vuit, grup C: Casasa i Sabadell contra Juandó i Fuenfies.

Segon, grup D: Castellnou i Llopes, rojos, contra Santalària i Montón.

Tercer, grup B: Torrents i Roca contra Draper i Ricard.

Quart, grup A: Gascon i J. Martínez contra Anglés i Labega.

La Confederació Espanyola d'Atletisme es veu en el cas de fer notar a l'opinió esportiva que la seva darrera nota sobre la qüestió no ha estat contestada pel Comitè Olímpic, i que aquest, contràriament al que deia en el seu escrit, no ha publicat el balanç complet de la seva gestió econòmica que li fou exigida.

Caigui, doncs, damunt d'ell tota la responsabilitat de la no participació als Jocs de Los Angeles, i la que li correspon per pretendre mantenir secreta la gestió econòmica d'un capital que pertany a tots els espanyols.

CULTURA FISICA

Club Esportiu Mediterrani

El Club Esportiu Mediterrani, continuant el costum d'anys anterior, fa avinent als seus socis i amants de la nació i cultura física que a partir del dia primer de juny, tots els dies, de sis a nou del matí, començaran a donar-se a la platja de Sant Sebastià les classes de gimnàs i natació a càrrec d'experts professors.

Per a inscripcions i detalls adreçar-se per escrit al local del Club Esportiu Mediterrani (Nou de Sant Francesc, 11 i 13, pral).

AVIACIO

AERONAUTIC CLUB

A l'Aeròdrom Canades d'entre lloc avui, a la tarda, una prova d'entrenament que ha organitzat l'Aeròdrom Club per als seus pilots amateurs, la qual consistirà en una competició d'aterratge.

Estant inscrits per prendre-hi part els pilots senyors Wilfred Ricard, Joan Balcells, Jaume Camarasa, Carles Muntades, Marian Bigorra, Antoni de Gatzahol, Josep Maria Sabata, Josep Mallol, Henry Lawton Higman i l'aviadora catalana Maria-Pepa Colomer.

Es de creure, doncs, que donada la perícia dels participants, algun d'ells prou conegut per la seva actuació en diversos concursos, ha de resultar força interessant aquesta prova.

També s'efectuaran vols gratuïts per als socis del Club que hagin resultat afavorits en el sorteig que setmanalment realitza aquesta entitat.

Demés es faran vols per a passatgers, per als quals es facilitarà a les oficines de l'aeròdrom tota mena de detalls. Per a traslladar-se hi haurà un servei especial d'autobusos, que sortiran, com de costum, de la Ronda de la Universitat, xamfrà carrer de Balmes.

UNA CONFERENCIA A CARREC DEL NOSTRE AMIC JOSEP CANADES

El dia 24 de maig, a dos quarts de vuit del vespre, a l'estatge de Cultura i Esport Generalitat de Catalunya (plaça de Sant Miquel, 4) tindrà lloc una conferència pública de divulgació aeronàutica a càrrec del nostre bon amic i conegut aviador senyor Josep Canades.

Aquesta conferència anirà il·lustrada amb projeccions.

Vida social

Per a la Comissió Mixta

Hem ens tramet el següent escrit:

El projecte del senyor Azafia, intendent reorganitzador de la vida de la burocràcia espanyola ha deixat entre la dependència burocràtica que integra l'annexament Grup IV (Venda i l'engre) —pel que respecta a les festes— una gran desorientació.

Com tothom recordaria, el dit projecte modificava el règim de festes que fins llavors havia inapertat a Espanya. Els dies festius quedaven reduïts a la mínima expressió, subsistint solament aquells que a judici de l'autor estaven profundament arrelats a l'anima popular. No anem pas a discutir el oportunitat o l'eficàcia d'aquesta reforma; no és aquest el nostre objectiu.

El projecte del senyor Azafia no s'ha portat a la pràctica per no haver rebut la sanció definitiva; per tant, mentre no es digui el contrari, continuaria vigent el règim de dies festius anterior a aquesta innovació.

Però un petit nombre de patrons no ho interpreta així. Per això hem parlat de desorientació, de confusió.

Per a evitar, doncs, que els esmentats patrons continuïn mantenint llur arbitrari criteri, cal, és imprescindible, que els delegats obrers al Comitè Paritari (Grup IV) intervinguin en aquest afer i recordin

RIFA DE MADRID

Primer. 36.543, Palma de Mallorca. Segon. 28.976, La Línea, Fuengirola. Tercer. 29.734, Barcelona, Toledo. Quart. 65, Madrid, Santander. Cinquè. 11.281, Madrid.

2.997 Alacant, Madrid, Bilbao. 20.158 Madrid, Palma, Eivissa. 5.373 Madrid, Barcelona, Sevilla. 42.894 Madrid. 43.753 Barcelona, Gijón, Caspe. 11.398 Màlaga, Melilla, Barcelona. 15.071 Madrid.

20.657 Barcelona, Toledo. 12.720 Madrid, Saragossa, Segòvia. 8.216 Pamplona, Almeria, Madrid. 27.108 Vitoria, Santa Cruz Tenerife, Ceuta.

19.489 València, Barcelona. 140 La Carolina, Pamplona, Ferrol. 38.030 Barcelona, Mieres. 966 Vic, Alcantarilla, Madrid. 40.230 Avilés.

30.817 Saragossa, Palma, Granada. 30.394 Barcelona. 40.749 Barcelona. 12.970 Cádiz, Còrdova.

CENTENA

014 026 032 035 046 048 164 196 235 261 296 302 354 359 370 451 560 538 584 608 609 643 684 607 609 643 684 957 983 999

MIL

009 035 040 056 083 138 166 234 377 386 398 420 428 563 569 574 588 631 668 671 698 713 747 774 791 805 831 874 879 898 921 926 974 999

DOS MIL

111 160 229 244 271 273 293 336 388 418 450 461 464 474 482 489 593 547 599 604 631 633 664 665 679 695 730 766 797 808 815 868 885 901 958

TRES MIL

006 047 081 117 122 220 307 312 314 345 376 392 407 410 412 445 453 491 517 540 530 622 637 640 650 683 735 743 801 808 848 869 952 934 994

QUATRE MIL

008 050 067 079 126 128 172 179 198 203 219 252 266 280 337 345 367 416 418 444 446 463 492 495 521 534 540 545 599 617 637 640 647 667 680 717 739 795 810 860 937 951

CINC MIL

022 032 036 068 085 089 106 170 179 186 246 280 327 420 440 447 451 452 487 491 518 540 574 579 582 589 592 605 680 692 702 703 710 816 819 897 984

SIS MIL

003 013 020 024 027 031 069 091 148 173 199 228 251 295 320 325 328 356 359 512 530 609 678 736 733 795 807 820 850 902 934 947 983 996 999

SET MIL

003 012 016 042 050 055 117 126 158 186 320 412 555 652 653 462 463 481 485 528 596 599 621 622 631 634 774 776 781 839 840 843 936 981

UIT MIL

024 046 050 099 101 109 130 153 220 303 395 418 446 450 466 503 541 560 565 602 603 653 731 740 782 820 866 907 938 963 984

NOU MIL

066 117 123 195 196 202 203 241 348 349 354 372 375 385 424 428 433 518 548 579 582 594 645 652 674 685 719 760 763 771 884 899 935

DEU MIL

032 043 115 157 190 235 256 346 364 368 393 398 422 544 548 562 596 654 671 741 782 798 800 842 882 963

ONZE MIL

000 028 047 154 155 161 185 208 225 234 236 247 347 367 380 422 534 547 622 756 809 828 842 857 890 902 965

DOTZE MIL

002 026 054 072 137 142 159 162 202 207 215 230 240 331 333 344 347 445 455 533 549 588 595 615 622 653 659 660 698 701 781 891 892 897 910 989

TRETZE MIL

001 035 030 204 207 232 250 258 353 471 352 554 600 619 665 671 703 718 721 733 843 853 868 889 922 933 974

CATORZE MIL

034 064 102 110 117 132 135 192 196 228 257 275 323 374 389 409 438 451 485 528 539 622 632 673 674 818 819 843 858

QUINZE MIL

042 045 062 057 090 095 107 189 226 417 433 455 505 590 646 665 674 678 754 734 744 789 787 819 821 837 891 909 938 944 961 967

SETZE MIL

000 046 069 086 090 093 142 204 216 300 343 385 496 588 553 568 577 611 819 798 817 836 888 900 924 963 978 982

DISSET MIL

012 022 038 081 061 069 120 202 218 232 237 282 304 389 420 450 474 509 516 523 540 569 573 601 603 608 644 635 645 658 751 771 774 799 802 860 875 895 908 990

DIVUIT MIL

012 070 113 125 136 235 270 295 415 428 455 486 526 578 601 642 656 669 699 731 830 832 863 892 923 964

DINOU MIL

008 035 082 120 206 210 221 241 303 311 327 345 365 367 423 425 513 520 539 592 562 738 751 778 797 800 809 955 961 871 971 985

VINT MIL

012 021 046 059 084 081 120 131 132 190 278 280 265 266 369 382 385 454 456 490 532 522 533 570 584 609 671 707 733 713 737 741 777 748 815 816 838 867 885 899 950

VINT-I-UN MIL

010 012 014 067 199 192 221 231 238 294 310 323 320 349 382 413 416 433 478 510 545 576 596 613 654 664 666 678 737 740 785 805 821 839 858 964 991

VINT-I-DOS MIL

010 016 022 054 115 126 128 132 138 182 202 261 211 216 227 402 414 475 486 496 550 555 634 657 666 671 699 729 739 796 816 846 867 877 879 891 920 936 964 965

VINT-I-TRES MIL

040 075 098 125 129 135 147 162 208 249 282 294 345 401 431 458 460 542 557 624 637 656 992 767 800 822 899 924

VINT-I-QUATRE MIL

031 044 058 068 094 102 125 170 175 218 224 228 246 252 346 347 407 427 431 486 601 621 668 570 622 652 662 678 757 788 794 813 819 828 832 981 991

VINT-I-CINC MIL

016 031 063 130 144 140 239 243 265 281 336 338 341 360 379 405 418 431 469 513 516 528 529 617 618 628 644 643 654 677 704 760 794 878 880 900 912 965 937 979 984

VINT-I-SIS MIL

028 040 116 139 172 225 295 303 307 308 325 342 345 353 354 400 429 453 525 532 612 624 627 658 669 639 691 726 747 764 786 853 867 876 879 894 919 928 937 985

VINT-I-SET MIL

067 073 102 111 168 200 257 286 306 318 395 447 478 487 503 523 553 612 674 705 924 933 949 978

VINT-I-VUIT MIL

014 018 039 052 068 136 140 182 256 299 303 311 323 341 350 390 422 428 440 467 493 549 535 609 647 731 736 765 790 799 806 810 825 857 870 873 899 925 957 977 999

VINT-I-NOU MIL

009 035 074 081 102 122 128 129 134 148 251 380 415 439 471 622 672 678 702 712 733 750 752 791 850 884 885 913 957 963 971 984

Dr. Capell Especialista m. ANO-RECTE Almorranes
Rissures, Pèrdues sang. Fístules
Tractament NO operatori, NO dolorós. Passeig de Gràcia, 110. De 3 a 6.

que les Juntetes Diocesanes d'Acció catòlica dirigeixen als catòlics de la nostra ciutat:

"Catòlics: En atansar-se una nova dia de Corpus, que la nostra ciutat, per diverses circumstàncies, no podrà passejar amb la solemnitat tradicional el Déu de cels i terra pels seus carrers i places, i, per tant, no tindrà ocasió de vestir-se de festa, com venia fent de molts segles, per retrè-li triomfalment, les Juntetes Diocesanes d'Acció Catòlica, recordant un desig unànime de la Barcelona catòlica, ensuem que preguem a tots els catòlics que intensifiquin, en desgreuge, l'adoració íntima a Nostre Senyor en els temples, us convidem a exterioritzar públicament l'adhesió de les vostres cases, engalanant els vestres balcons, a Aquell que alça i enfonsa els pobles. Per això us diem: Per retrè públic homenatge a Jesús Sagramentat: Assistiu a les funcions eucarístiques. Visiten la Catedral, Endomaseu els vestres balcons.

Treureu doncs el dia de Corpus és com treure bandera a honor de Jesús, i d'això, qui se n'avergonyirà?

Recordeu-vos ho als vestres amics i veïns. Barcelona, 18 de maig de 1932. — Les Juntetes Diocesanes d'Acció Catòlica.

UN ROBOTARI SACRILEG
La setmana passada es cometé a Vallbona del Penedès un robatori sacrileg, violant el Sagrari i robant les Sagrades For-

HERNIATS (Trancats)

Tingueu sempre present que els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hèrnia són els de la CASA TORRENT, sense traves ni elàstics engorrosos de cap mena; no molesten ni fan embalsim i s'amollien com una guanta. Homes, doncs, i nens han d'usar-ne. En bé de la vostra salut, no heu de comprar bragues ni embanalir de cap mena sense abans visitar aquesta casa.

13, Carrer de la Unió, 13-Casa TUBRENT
BARCELONA Molta cura a no equivocar-vos de casa

mes i diversos objectes litúrgics.

DISTINCIO

S'ha rebut el Breu Pontifical, en el qual es nomena cavaller de Sant Gregori Magna el distingit mestre de Capella de la Catedral de Barcelona, senyor Domènec Mas i Serracant.

La sardana

CARNET D'AUDICIIONS PER A AVUI

AL MATÍ:
Grup Viola d'Or, Plaça de Berenguer. Còpia Barcelona Albert Martí.

Programa:
"Escal d'amo", Vicents.
"La sardana dels promesos", Esquerà.

"Elvireta" (tiple), Bonaterra.
"Bibiana", Font Sabater.
"El bon pastret", F. Palma-rola.

"Crisentema", Quer.

A LA TARDA:
Grup Sardanista Pedralbes. Carrer Eduard Conde i Claudi Güell (Sardà). Còpia Barcelona Albert Martí.

Programa:
"Rosada d'estiu", Català.
"Petit Jordi", Blanch.
"Lina", Albert Martí.
"La Font de l'Aibera", Morera.

"Toc d'oració", Ventura.
"La publiça empordanesa", Serra.

A LA NIT:
Foment de la Sardana de Sans. Casino de Sans. Còpia Popular.

Agrupació Sardanista de Barcelona. Paralel, 101. Còpia Barcelona.

Programa:
"L'hereu Marcó".
"Cançons del meu pare".
"La baladrera del barri".
"Teresa".
"Salt de cabrit".
"Flor de Catalunya".
Centre Moral del Poble Nou. Puigades, 170. Còpia Popular.

Programa:
"Rosó", Tarrides.
"Bell somri", Mercader.
"L'anell de prometatge", Rou.
"Vigilant", Saderra.
"Cantant pel bosc", Bonaterra.

"Flames vives", Tàpies.

IV APLEC SARDANISTA
AL BOSQ DE CAN PANTIQUET
Organitzat pel Foment de la Sardana de Mollet, avui se ce-

lèbrarà el IV Aplec de la Sardana, que tindrà lloc al Bosq de Can Pantiquet, en el qual hi prendran part les colònies Barcelona, Empòrium i Antiga Principal de La Bisbal.

Han estat trobades més bombes a Manresa

DOS COMPLICATS DETINGUTS

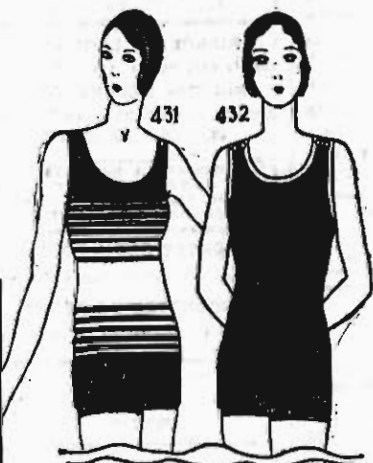
El governador civil ha rebut una comunicació de la Companyia d'Explosius, en la qual se li manifestava que la dinamita trobada a la casa de Manresa fou sostreta el dia 20 de maig de l'any 1931 del polvorí que Jaume Torredella té a Puigberenguer.

La sostracció fou de 306 quilos de dinamita negra i 4.500 detonadors triples.</

Les darreres novetats en articles per a bany, les trobareu als MAGATZEMS.

EL BARATO

molt avantatjosament

VESTITS BANY

DE SENYORA

de punt, llana molt
doble, amb franges
de colors variats

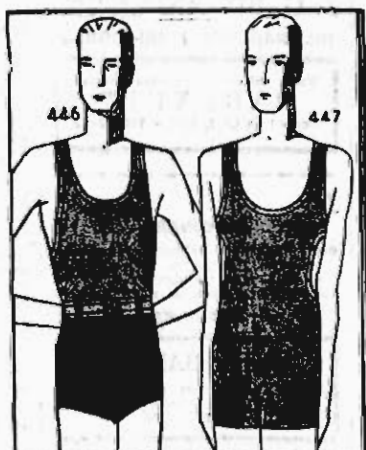
a Ptes. 16'50

VESTITS BANY

DE SENYORA

de punt, estam co-
lors llisos, solidis-
sims

a Ptes. 11'50

VESTITS BANY

DE SENYOR

punt molt doble,
en colors combi-
nats

a Ptes. 7'25

VESTITS BANY

DE SENYOR

model Expert, de
punt manual, pura
llana, en colors

a Ptes. 9'25

VESTITS BANY

punt extra, tot llana,
colors combinats, amb
un motiu brodat

a Ptes. 9'75

VESTITS BANY

punt resistent, oulot-
te negra i cos amb
ratlles de colors

a Ptes. 5

VESTITS BANY

punt llis entrells,
blau marí o negre

a Ptes. 1'75

BARNUSSOS

de gènere rus laborat,
en colors, talles com-
pletas

a Ptes. 12'50

BARNUSSOS

de rus molt apertat
amb els dibuixos de
moda

a Ptes. 15'75

BARNUSSOS

de tela russa labo-
rada, en colors,

a Ptes. 7'50

PAIAMES

DE PLATJA

d'opal colors llisos, ren-
table, amb adornaments
de tons invertits

Per a senyora jove

a Ptes. 16'75

VESTITS DE BANY

DE SENYORA

de punt, llana colors llisos, amb edornament
brodat a mà

a Ptes. 14'25

VESTITS DE BANY

DE SENYORA

forma americana, punt extra, colors combinats
de novetat

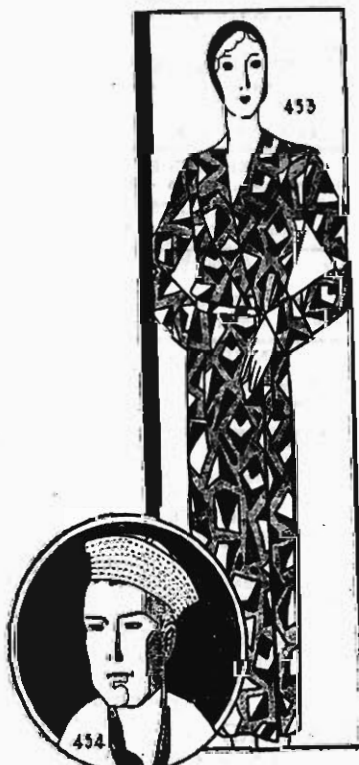
a Ptes. 9'50

VESTITS DE BANY

DE SENYORA

de punt molt resistent, a dos tons combinats,
com el model 436

a Ptes. 10'75

BARNUSSOS

DE SENYORA I SENYOR

de rus superior, amb dibuixos
cubistes

a Ptes. 13'75

CASQUETS

forma marí americana,
de plaqué blanc

a Ptes. 1'75

VESTITS

DE BANY

molt originals,
punt a dos tons
combinats amb
motiu brodat

a Ptes. 4'25

VESTITS

DE BANY

punt fi, a dos
colors combi-
nats com el mo-
del 448

a Ptes. 2'60

VESTITS

DE BANY

de punt, estam
colors foscos,
amb ratlles en
blanc

a Ptes. 12'75

VESTITS

DE BANY

model 452, de
molt accepta-
ció, punt fort,
ratlles de color

a Ptes. 5'75

BARNUSSOS PER A NENS I NENES A PREUS ECONOMICS

VESTITS DE BANY

DE NEN

com el model núm. 108

a Ptes. 2'50

VESTITS DE BANY

DE NEN

com el model núm. 109

a Ptes. 3'25

VESTITS DE BANY

DE NEN

com el model núm. 110

a Ptes. 1'55

VESTITS DE BANY

DE NEN

com el model núm. 111

a Ptes. 3

UN GRAN ASSORTIMENT DE LONES RATLLADES PER A CASETES DE PLATJA

a 1'20, 1'40, 1'50, 2'15, 2'90
i 5 pessetes metre

